48. ÉVFOLYAM, 29. SZÁM ÁRA: 19 Ft 1992. JÚLIUS 15.

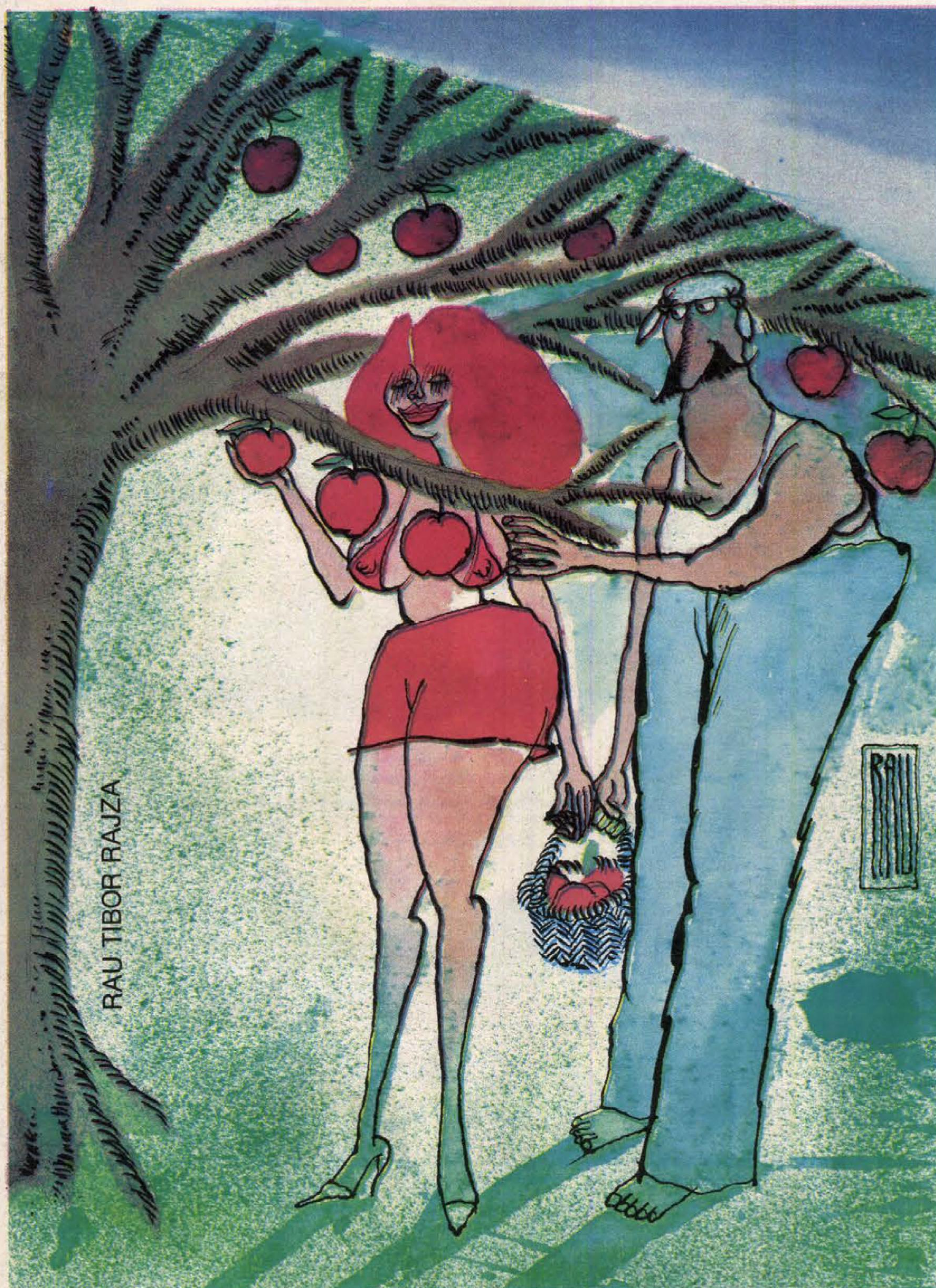
LUDAS MATYI

Mai számunk írói:

Bodnár Gyula
Dalmáth Ferenc
Farkas Márton
Galambos Szilveszter
Héger László
Karinthy Frigyes
Kürti András
Léwald György
Sándor György
Szuhay Balázs
Szűcs József
Walter Béla

és rajzolói:

Balogh Lajos
Dluhopolszky László
Dunai Imre
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Jokó Csaba
Lehoczki Károly
Nemes Zoltán
Rau Tibor
Szabó László Róbert
Szmodis Imre
Dr. Tarnóczy Zoltán

SZEDD MAGAD!

VILÁGELSŐK

1609 méter,
1852 méter,
7470 méter,
7585 méter,
8353 méter!

Az első szám az angol mérföld hosszát mutatja, a második a tengeri mérföldét, a harmadik az osztrákét, az oroszét a negyedik, és végül az ötödik a mienket, a magyarokét!

Nekünk van a leghosszabb!

Kicsi ország vagyunk, rettenetes nagy mérfölddel!

Joggal lehetünk rá büszkék.

Csak mostanában van egy kis baj a kréta körül.

Ugyanis az volna természetes, hogy ahol ilyen messzire nyúlik egy-egy mérföld, ott viszonylag kevés legyen a mérföldkő, hisz ezek a kőoszlopok e táv végét jelzik. Illetve az új kezdetét.

Ezzel szemben azt tapasztaljuk, hogy mostanában oly sűrűn röpködnek körülöttünk a magyar mérföldkövek, hogy az ember csak kapkodja a fejét.

Megérkezik Fülöp-szigeteki hivatalos üdüléséből a magas rangú parlamenti delegáció, és sajtóértekezletet tart. A küldöttség vezetője bejelenti, hogy mérföldkőhöz érkeztünk a magyar–fülöp kapcsolatokban. Megnemtámadási szerződést kötöttünk velük! De még ennél is fontosabb mérföldkő, hogy a jövő évtől megduplázódik az exportunk fülöpékhez. Míg korábban csak tíz mélyhűtött hortobágyi palacsintát vettek át tőlünk, ezt a számot most húszra sikerült emelni. És még három csomag szegedi édes-nemes paprikáról is szó lehet, de ne kiabáljuk el előre, ez még nem fix.

Felavatják az első nyilvános telefonfülkét Baglyascsomádon. A minisztériumi főfő, aki átadja az új távközlési intézményt a lakosságnak és az önkormányzatnak, kiemeli, hogy ez – kiemelkedő mérföldkő! Nemcsak a falu, az egész ország műszaki és infrastrukturális fejlődése szempontjából. Annál is inkább, mert még a világkiállítás megnyitása előtt a vezetéket is kihúzzák idáig!

Nemrég ovisok csodálatos kis ünnepségén vettem részt. Táncoltak a csöpszik, énekeltek, még egy mesét is eljátszottak. A végén történt annak a három nagycsoportosnak a búcsúztatása, akik szeptembertől már iskolába mennek.

– Ez fontosz méjföldkő lesz az életetekben – szögezte le a kiscsoportosok vezérszónoka, egy varkocsos tündérke.

Ezt otthon hallhatta, nem vitás. Önkormányzati tag a mamája, mint megtudtam.

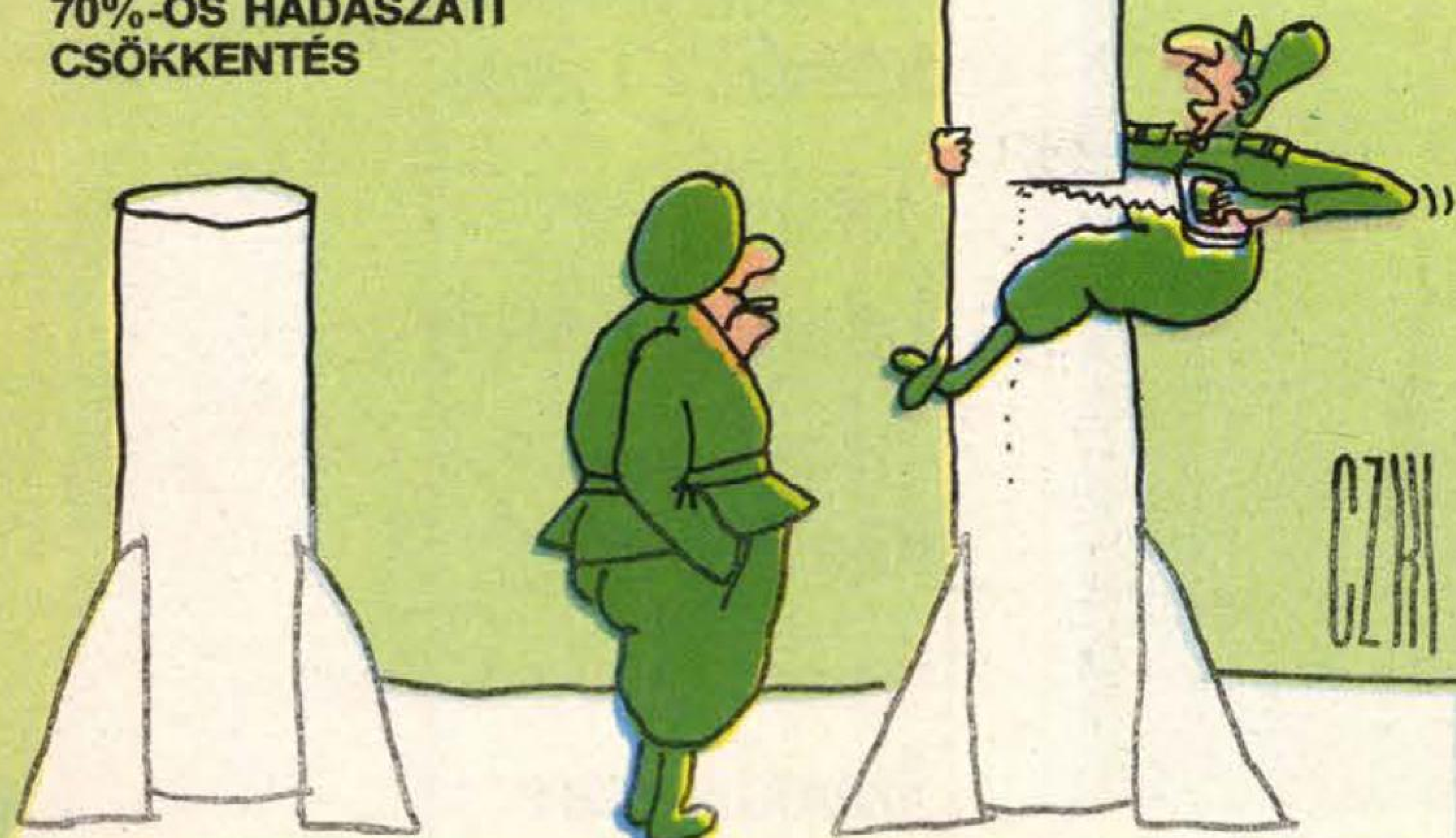
Pedig csínján kéne bánnunk ezzel a szóval, mert már Arany János Toldijában is olvashattuk: „Repül a nehéz kő, ki tudja, hol áll meg, kit hogyan talál meg."

Ezt ő akkor malomkőre értette, de hol van az már?

A mérföldkő mára minden más követ kiszorított!

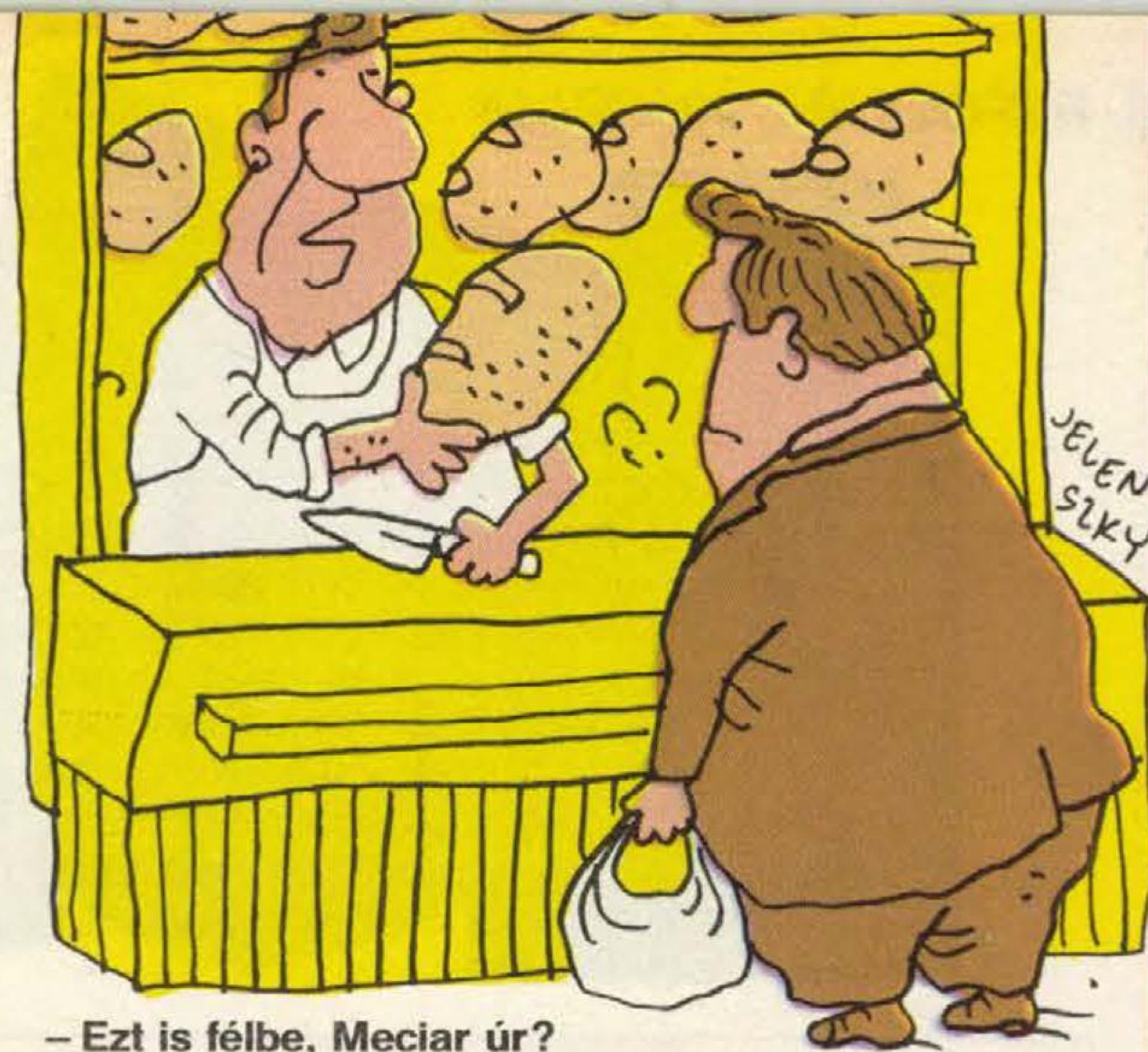
KÜRTI ANDRÁS

70%-OS HADÁSZATI CSÖKKENTÉS

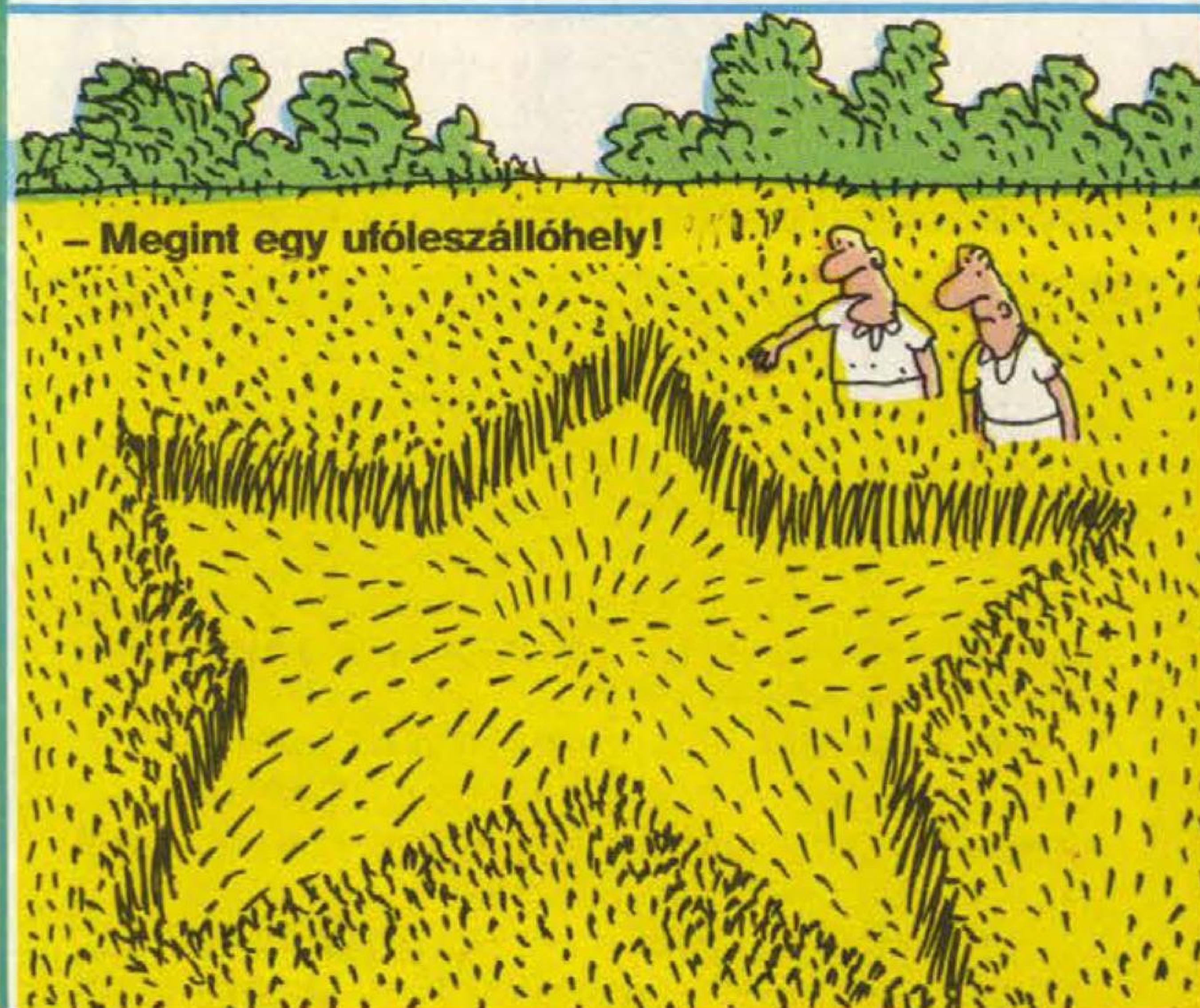

– Te, Szerjózsa, én kétlem, hogy a Jelcin ezt a dolgot alaposan átgondolta!

POLITIKA

– Ezt is félbe, Meciar úr?

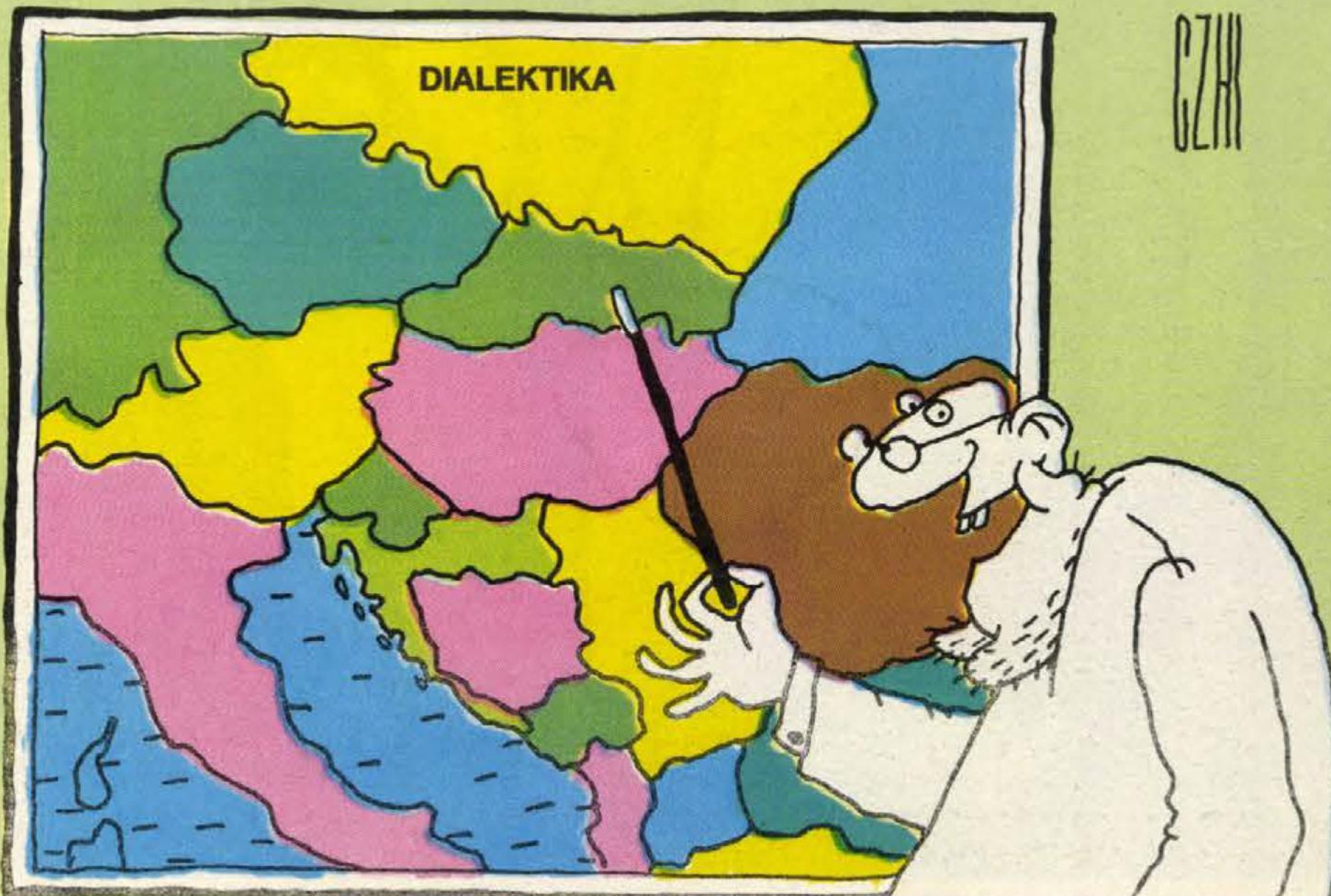
– Megint egy ufóleszállóhely!

Infarktus-veszélyben vannak a honatyák
ÁLLÍTÓLAG EGYESEKNEK MÁR III/III-AS A VÉRNYOMÁSUK

JUGO OLAJOS HALLUCINÁCIÓ

DIALEKTIKA

– S, ha folytatódik az eddigi tendencia, mi leszünk a térség legnagyobb országa, anélkül, hogy egy fikarcnyit is gyarapodtunk volna

KEDVES BALÁZS FŐSZERKESZTŐ ÚR!

Tudom, sok a gondod most, mégis kérlek, menjél bele, e cikk erejéig egy játékba. Annak ellenére, hogy a játékosság manapság gyanús, még egy főprofilú „humoros" lapban is.

A játék lényege a következő: tegyük fel, hogy te vagy Nagy Endre, Békeffy, Kellér, Darvas Szilárd utódja, én meg nem kisebb óriásé, mint Ady Endréé. Természetesen Nagy nagyobb volt – egyelőre –, az első általad főszerkesztett szám megjelenéséig, Ady meg a nyomomba sem léphet. S remélhetőleg nem is lépne, ha élne sem, mert akkor megmaradhatna Ady, és így továbbra is erőt meríthetnénk Belőle, emberfeletti erőfeszítéseinkhez. (Ez utóbbi mondatom már kezd hangulatában hasonlítani a Levélféléhez. Tudod, Móricz Zsigmondhoz...)

Kedves Nagy Balázs, illetve Szuhay Endre! Te megrendeltél kabaréd számára – Ludas Matyid részére – egy kuplét tőlem, „humoros" írást. De biztosan tudod – ha máshonnan nem hát A kabaré regénye című könyvedből –, hogy – szóról szóra idézlek –: sohase láttam – illetve láttál – még embert – engem, Ady Endrét –, akiben olyan kevés képesség lett volna a humor iránt. Pedig szeretett nagyokat kacagni, szeretteivel játékosan incselkedni, de kacagása mindig tragikus vijjogás volt, az incselkedéseiben mindig az oroszlán karmai leselkedtek.

Kedves barátom, Nagy Balázs! Azt írtad fent említett regényedben, rólam, Sándor Endréről, hogy biztos, nem a barátság és nem anyagi érdek fűzött kabarédhoz – ez utóbbit még helyrehozhatod –, hanem a száműzetésben élők nosztalgiája, ugyanis a humor volt az a terület, amely a legreménytelenebb távolságba esett tőlem.

Nem tudom, még életemben megjelenteted-e eme írásomat, és ha igen, hogyan fogtam ezt föl, mennyire humorosan, de mindenesetre előre megírtam még életemben a válaszomat erre: „Köszönöm, köszönöm, köszönöm!"

Írod regényedben, fogadkoztam: fogok én is olyan kuplékat írni, mint Gábor Andor! Amire rémülten tiltakoztál, no még csak az kellene, hogy úgy örökítődjél meg az irodalomtörténetben, mint a világ legnagyobb lírai tehetségének megrontója! De mikor – írod – egyszer beváltottam fenyegetésemet és Párizsból küldtem két kuplét, rögtön láttad, kár volt engem – Adyt – féltened. Mert ez a két kuplé „A Zozó levele" és „Kató a misén" volt. Rögtön meg is írtad nekem, hogy ilyen „kuplé"-kat bátran írhatok ezután is, nem is a kabarénak, hanem az örökkévalóságnak.

Kedves – most már Szuhay Balázs! Nyilvánvaló, hogy te még felnőhetsz Nagy-gyá, én viszont sohase lehetek már ennél Adybb. Idáig hát a játék, a valóság pedig az, hogy a „Kató a misén"-t már megírták... és el is küldték...

Tőlem meg... induló lapod számára most csak ennyi tellett. De félő, a jövőben még ennyi sem. Ha mazochista vagy, néha velem is, de inkább nélkülem – mert így biztosabb –: sok sikert!

Öreg barátod:
SÁNDOR GYURI

AZ ÖTLET

Jobb egy mentő ötlet, mint egy mentőegylet – írta valahol Karinthy Frigyes, akinek köpönyegéből bújtunk elő mindannyian mi, humoristák.

Az ötlet, hogy Dluhopolszky László után Szuhay Balázs legyen a Ludas Matyi főszerkesztője, Föld S. Péter kollégámnak, a Kurir Elefánt dájrektorának fejéből pattant ki, még valamikor e gyorsan múló esztendőnek legelején. (Emlékeztetőül: enyhe telünk volt – bacik, vírusok, egyebek.) Nos, ezek után ki meri azt állítani széles e hazában, hogy nem konstruktív az ellenzék?

Péter barátom ötlete az első hallásra annyira meghökkentő volt, hogy szárazkenyéradó lapgazdánk szeretve tisztelt vezérkara legott gondolkodni kezdett annak megvalósításán.

– Ám legyen! – rikkantották kétharmados többséggel, majd óvatosan hozzátették:

– Csak nehogy túlgyőzzük magunkat...

S parány szerkesztőségünk tagjai ocsúdván a hirtelen jött felebaráti hadparancs okozta mámoros kábulatból, úgy döntöttek, megadják a bizonyítás lehetőségét Szuhay Balázsnak.

Most önökön a sor, kedves olvasóink.

WALTER BÉLA

VEZÉRCIKI

– Képzelje, Sajókám, milyen szörnyű fáradt vagyok!
– Mitől, Hacsek?
– Ügynök lettem. Borzasztó nehéz. Naponta százszor emeletre fel, emeletről le, cipelni azt a nehéz koffert, megszégyenülni ha kirúgnak... Ember legyen a talpán, aki ezt végig tudja csinálni!
– Szegény. Őszintén sajnálom. Hogy bírja?
– Nehezen. Nagyon nehezen.
– És mióta csinálja?
– Holnap kezdem...

Így vagyok valahogy magam is ezzel a lapszerkesztéssel. Még el se kezdtem, de már nehéz. Igen sok váratlan nehézséggel, érthetetlen bizalmatlansággal kell megküzdenem. Meglepően sokan vélik tudni, hogy én miképp szeretném szerkeszteni a Ludas Matyit, a baj csak az, hogy az ő elképzelésük korántsem egyezik meg az enyémmel. Akárcsak a viccben:

– Hallotta? A Kovács veri a gyerekét!
– Ne mondja! Hiszen a Kovácsnak nincs is gyereke!
– De ha lesz, majd veri!...

Mostanában a gyerekverésnél is súlyosabb bűnnek számít némelyek szemében a kormánypártiság. Jómagam ezt épp ellenkezőleg vallom: ezt a kormányt a sajátomnak tudom, ezért nem fogom ütni-verni. De „nevelni" igen. Ha úgy vélem, hibázik, megfricskázom. Az ellenzéket is.

Természetesen helyt adok az ellenvéleménynek is, ha az szellemes és nem üt övön alul. Legfeljebb vitázom vele. Merő önzésből. Mert hogyan várhatnám el, hogy valaki meghallgassa az én véleményemet, ha én nem hallgatom meg az övét?! Voltaire-rel vallom: ha egyetlen szavával sem értek egyet, akkor is mindent elkövetek, hogy elmondhassa.

A politika amúgy is csak a humor egyik tárgya. Más kérdés, hogy mostanság hajlamosak vagyunk mindenbe politikát erőltetni. Hovatovább nem csodálkoznék, ha valamelyik ellenzéki lapunk ilyen ételreceptet közölne: „végy két tojást, ha van még miből..."

A Ludas Matyi a jókedv pártján áll. Azt szeretnénk, ha derűs perceket tudnánk szerezni az olvasónak. Annak is, akit a sors az élet árnyas oldalára sodort. Ez ügyben Királyhegyi Pál a példaképem, aki életének legnehezebb perceiben is megőrizte derűjét. A munkaszolgálatban egyik őre megpofozta. Királyhegyi végigmérte a behemót keretlegényt, és csak ennyit mondott „Látja, őrmester úr, most ment el a kedvem az egésztől!" És amikor néhány évvel később, 1951-ben kitelepítették Budapestről, száműzetésének színhelyén első útja a postára vezetett, ahol feladott egy táviratot: „Joszif Visszárionovics Sztálin, Moszkva, Kreml. A rendszer nem vált be, azonnal abbahagyni. Királyhegyi." (Gondolom, a táviratot nem továbbították, különben Pali bátyánk utána még nem élhetett volna jónéhány évet vidáman, jó kedélyben.)

A rendszert, mely nem vált be, „abbahagyták". Igaz, csak Királyhegyi felszólítása után negyven évvel. Életünk ettől nem vált egy csapásra gondtalanná. Idétlenség lenne azt állítani, hogy manapság minden fenékig tejfel. Az élet ma is oszt sebeket. De egyetértek az idézettel, melyre Habsburg Ottó könyvében leltem: „A pénztárcát ért seb sohasem halálos."

A Ludas Matyi szeretne minden kedves olvasójának derűs perceket szerezni – tartozzon bármely politikai oldalhoz. Gúnyoljanak ki, akkor is leírom vágyálmom: szeretnék 15 millió magyar humoristája lenni.

De ha csak egy ezrelékük gondját sikerül néhány percre elűznünk, már nem dolgoztunk hiába.

SZUHAY BALÁZS

DRÁGA PARLAMENT!

Még el sem kezdem ezt a levelet, máris magyarázkodnom kell Neked. Először is kérdezhetnéd, hogy jövök én ahhoz, hogy Téged a nagytiszteletűt csak így letegezlek?

A szülő jogán.

Tudod, majdnem napra pontosan veled egyidős a leányom, s azt is fel kell tárnom előtted, hogy sokmillió honfitársammal egyetemben, kik szavaztunk rád, én is szüléd vagyok. Így, kettős szülői mivoltomban szeretnék szólni Hozzád, drága gyermekem. S itt a drágát mindkét értelemben értsd, kicsim! Úgy is, hogy szívemnek, lelkemnek, állampolgári énemnek nagyon kedves vagy, és úgy is, hogy bizony sokba kerülsz.

És látod, itt megint csak magyarázkodnom kell.

Tudod, nem is a pénzt sajnálom igazán, hisz mint írtam, van egy leánykám is, Barbara, a Te testvérkéd. S mint gyakorló apa tisztában vagyok azzal, hogy az első gyereknek mindent újonnan kell megvenni, és hogy a gyerekholmi fenedrága.

Azt sem hánytorgatom fel Neked, hogy olykor-olykor megbotlasz és összekoszolod magad, elszaggatod a ruhád, s így sokat kell költeni mosatásra, varratásra. Tudom, még járni tanulsz. Barbarám is orra esik néha.

Nekem egy bajom van csupán – az, ahogyan a pénzzel bánsz.

És itt még mindig pontosítanom kell. Ne hidd, hogy feltétlenül az fáj, hogy sokszor másra is költesz, mint amire a pénzt kaptad! (Tudom, mások mostanában ezért támadnak Téged.) Miért is fájna, hiszen ha boltba megyünk, Barbarám is lekap a polcról egy zacskó cukrot magának a kenyér és tej mellé. Gyerek még, elcsábul. Ilyenkor azért rászólok, mert tudnia kell, hogy ez nem helyes. Te is megtanulod ezt, nem kétlem.

Nekem az igazi bajom az, ahogyan a pénzt kiköveteled magadnak. A dolog úgy néz ki, mintha mindegy lenne, hogyan megy a családnak, kinek mire jut, csak Neked legyen.

Azért írom, hogy úgy néz ki, mert tudom, hogy jó szíved van, és azt gondolom, csak gyerekséged, tapasztalatlanságod az önzés oka.

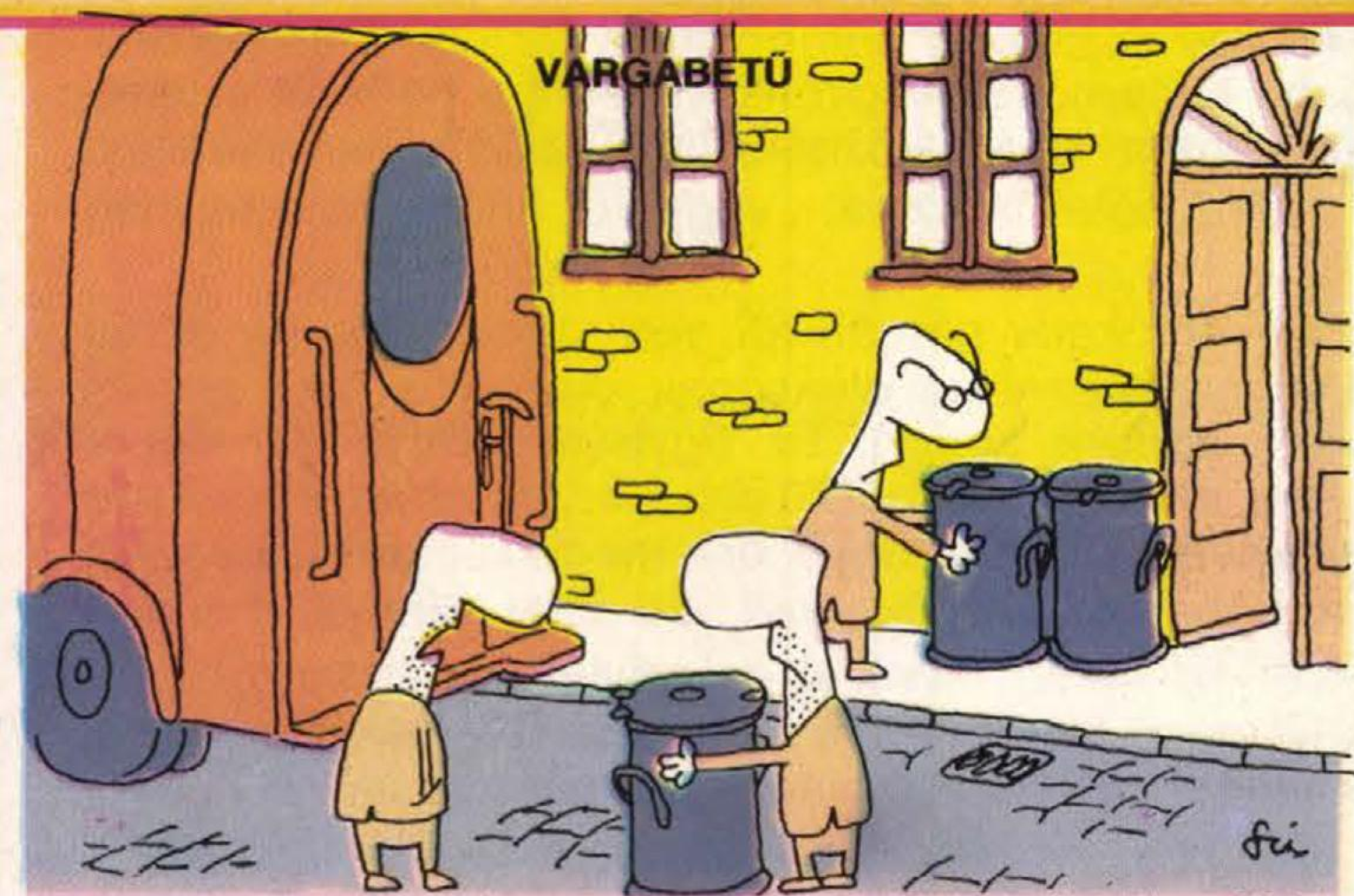
Ezért szólok most.

Szólok, miközben tudom, hogy Te, mint kisgyermek a szebb jövő ígéretét hordozod magadban, s tudom, hogy nélküled ez a jövő nem is létezik.

Csak közben Te se feledd, hogy milyen családba születtél! Ne követelj egyre többet, amikor testvérednek, Barbarának érezhetően mind kevesebb jut! Szeretteid boldogulása nélkül a Te összes gyönyörű tudásod szappanbuborék csupán.

Remélem elgondolkozol ezen, kicsim.

Ölel egy szerető szülőd a tízmillióból:
FARKAS MÁRTON

– Tudod, valamikor jónevű politikus volt, de aztán nem bírta a gyomra...

– De mondja, Mihály bácsi, hogy különbözteti meg őket, ha mind Jóskának hívja?

– Most a Hankiss-filmek után adhatnának egy Alain Delon-sorozatot is

– De mi lesz az erőművel?
– Az erő lesz a cseheké, a mű a szlovákoké...

Használt sportolók kicsiny boltja

Kétszer is elolvastam, míg megértettem a hirdetés szövegét. Először szimplán csodálkoztam, később duplán álmélkodtam, végül őszinte elismeréssel adóztam a Nagy Elmének, amely ezt a hiánypótló vállalkozást kitalálta.

Mmm! Csak belépek a „Használt sportolók kicsiny boltjába" és kérek egy kevésbé elnyűtt vízilabdakapust.

Mert a „Használt sportolók kicsiny boltja" minden bizonnyal fontos és hézagpótló szerepet tölt majd be, amit hiba lenne kigúnyolni…

Szerény kis lak a Ló utca kettőben, mily kedves házikó nékem! Mivel félórás gyaloglás és némi érdeklődés után itt leltem a keresett boltra. Sehol egy kirakat, sehol egy reklám, s amikor beléptem, az ajtó sem csilingelt. Csak egy kopasz szemüveges alak fogadott, akit abban zavartam meg, hogy a sportfogadással kössön üzletet.

– Mondjon egy számot! – rivallt rám köszönés helyett.

– Legyen öt – vágtam rá azonnal.

– Már csak ez hiányzott – mondotta kedvesen –, meg maga. Mi érdekli?

– Minden szinten, szinte minden – válaszoltam megfontoltan.

– Értem már, új klub – csillant fel. – Jól fizetett a fokhagyma, a gyomnövényből készült ételízesítő, meg a szponzorok.

– Azt hiszem téved…

– Na, ne marháskodjon – kezdett bizalmaskodni –, csak nem konkurencia? Higgye el, korántsem olyan jó ez a vállalkozás. Nagy az adó. Azonkívül az áru is drága. Mind azt hiszi magáról, hogy tíz évvel fiatalabb, és ő a sztár.

– Pólóban dolgozom – suttogtam bizalmasan.

– Én is – válaszolta –, csak inget és pulóvert veszek rá. Kissé fázós vagyok.

– Úgy értem, vízzel…

– Az csak mosdásra jó.

– Ezek szerint nem kötünk üzletet? – kérdeztem aggódva.

– Miért ne köthetnénk?

– Csakugyan? Elmondhatom végre, mire van szükségem?

– Ne kíméljen. Mit akar?

– Egy vízilabdakapust és két mezőnyjátékost.

– Az sajnos nincs.

– Egy jó középpályás labdarúgót.

– Az momentán hiánycikk.

– Egy birkózót, 52 kilósat, mindkét fogásnemben.

– Kicsi a raktár, nehézatlétikával nem foglalkozom.

– Ezek után megkérdezem, hogy mije van?

– Egy igazi csodacsatárt tudnék ajánlani. Szezonvégi kiárusítás, mérsékelt áron kapható.

– Ne mondja! Ismerem?

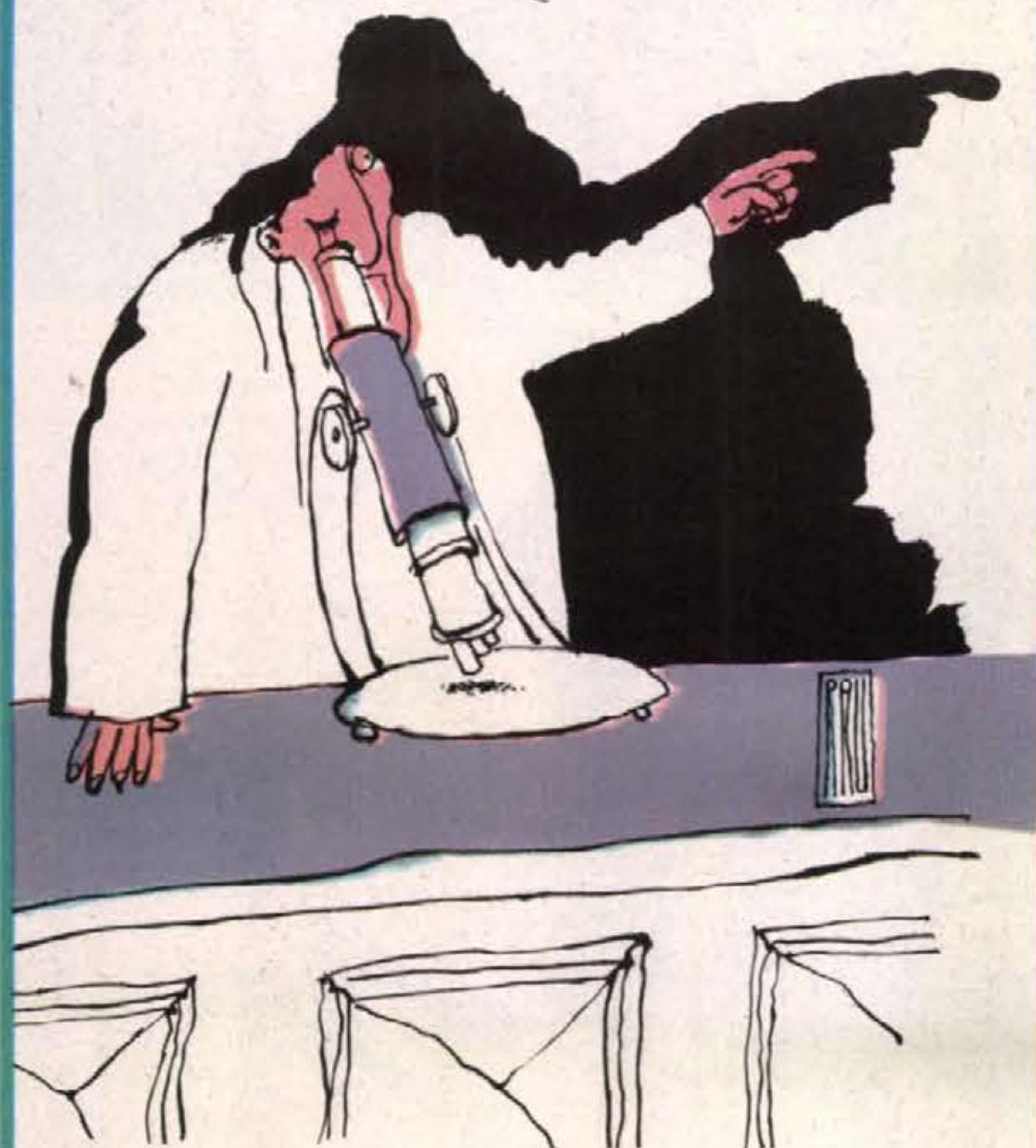
– Mi az hogy!

– Árulja el ki az a csodacsatár?

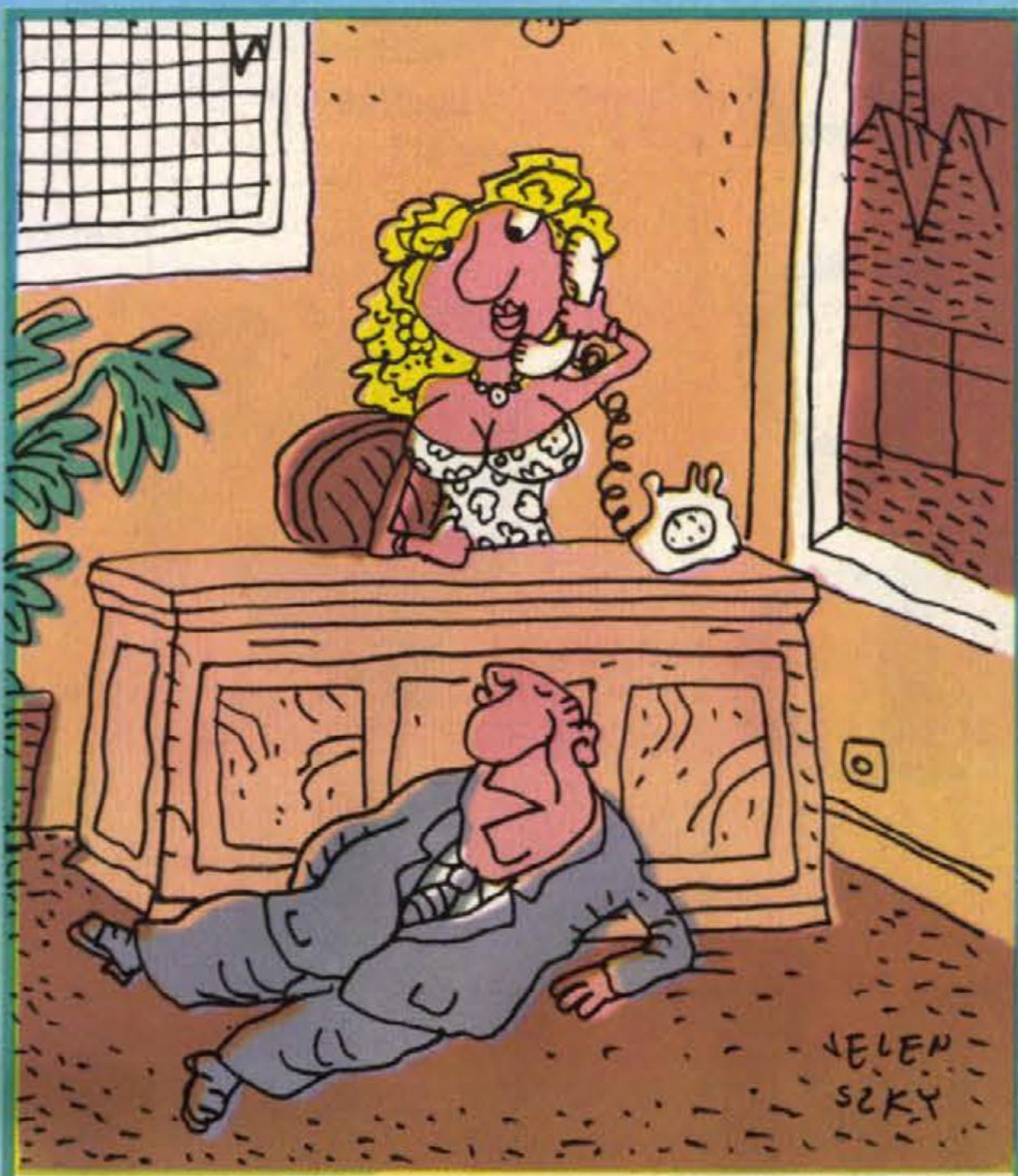
– Itt áll maga előtt…

LÉWALD GYÖRGY

ÚJRA LEÉRTÉKELIK A FORINTOT

– Igaza van, kollegina, ez nem három hatvan, csak kettő negyven…

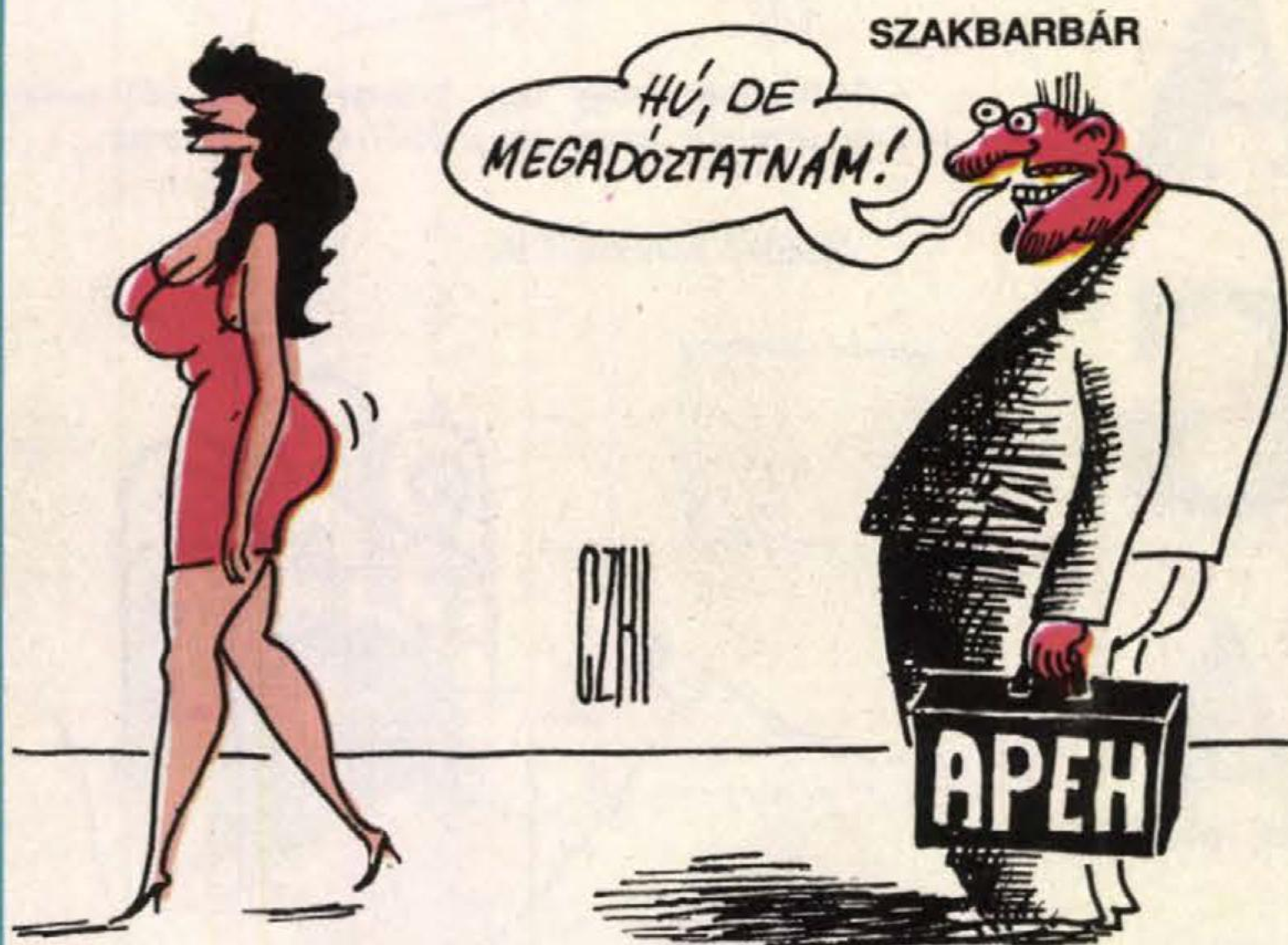
– Halló, központ! A főnök rosszul van, azonnal kapcsolják a vagyonát*mentőket!*

KÖNYVEK KILÓRA

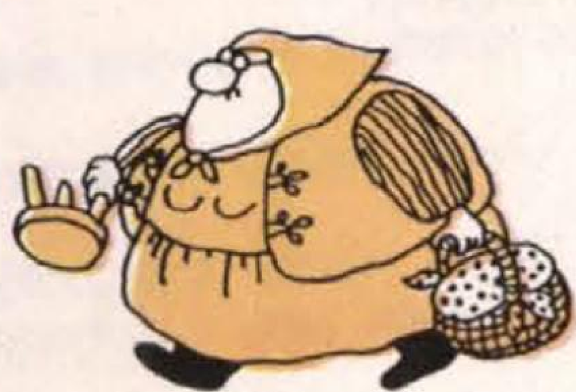

– Na, nyögje ki, maga kis kivénhedt értelmiségi, hogy hány kiló könyvet kér?!

SZAKBARBÁR

PIACGAZDASÁG

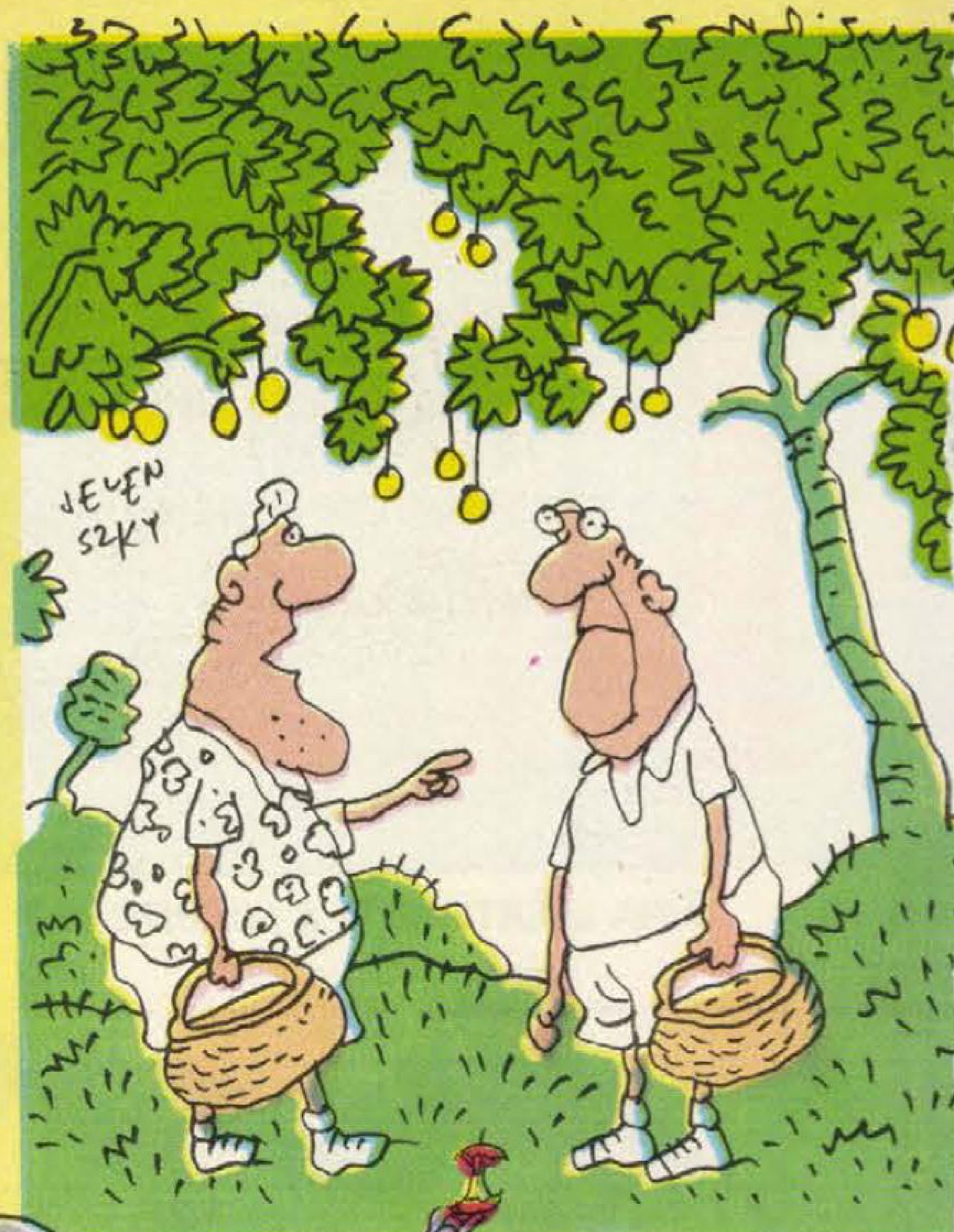

SZEDD MAGAD!

– Kedves Jani bá! Elárulnád, hogy miért esel pofára mindig pont itt?

– Ha tíz évvel fiatalabb lennék, még a privatizáld magadnak akcióban is részt vennék!

SZEDD MAGAD! I.

– Aszongya, hogy egy krumplileves, két palacsinta, egy sör, annyi mint 3507-es forint lesz...

SZEDD MAGAD! II.

SZEDD MAGAD! III.

– Szeggye magát fater, mert még sokan várnak...

VACSORA ELŐTT

Az Ínycsiklandó Áruk Boltjába pirospozsgás, sörtehajú, szigorú tekintetű, testes vás nyitott be. Az eladó kedves mosollyal érdeklődött:

– Mivel szolgálhatok, uraságodnak?

A vásárló mérgesen rádörrent:

– Talán előbb megkérdezné, hogy és mint szolgál az egészségem?

– Szabad érdeklődnöm, hogy és mint szolgál a tisztelt egészsége?

– Köszönöm, jól vagyok. Ajánljon valami vacsorának valót.

– Nagyon szép, mélyrózsaszín prágai sonkánk érkezett.

– Nem mondom, gusztusos, de én csak a romboid alakú sonkát szeretem.

– Sajnálom, de momentán csak trapezoid alakúval tudok szolgálni. Esetleg ajánlhatné egy szelet csupa színhús, kellemesen fűszerezett disznósajtot?

– Nagyon gyanús nekem ez a túlzott ajánlgatás. Magának valami érdeke fűződik ehhez a disznósajthoz! Talán a saját disznaja?

– Dehogy. Nem volt szerencsém ismerni a sertést. Talán adhatok 20 deka finoman paprikás, diszkréten fokhagymás gyulai kolbászt?

– Úgy látszik, maga tudja, hogy az undok főnökömet Gyulának hívják és szándékosan bosszantani akar!

– Szó sincs róla. Parancsol talán a cégünk reklámjából? Liptóiból, vajból, hetvenhét fűszerből ízesített, piros retekkel díszített körözöttünkből?

– Utálom. Más nincs?

– Hadd kínáljam utolérhetetlen ínyencfalatunkat. Méltóztasson vásárolni egy szép szelet ementáli sajtot. Friss áru, tíz perce érkezett.

– Én csak olyan ementáli sajtot eszem, amin a lyukak négy és fél centire vannak egymástól. Megfelel ez a sajt az igényeimnek?

– Sajnos nem. A lyukak három és fél centinként követik egymást.

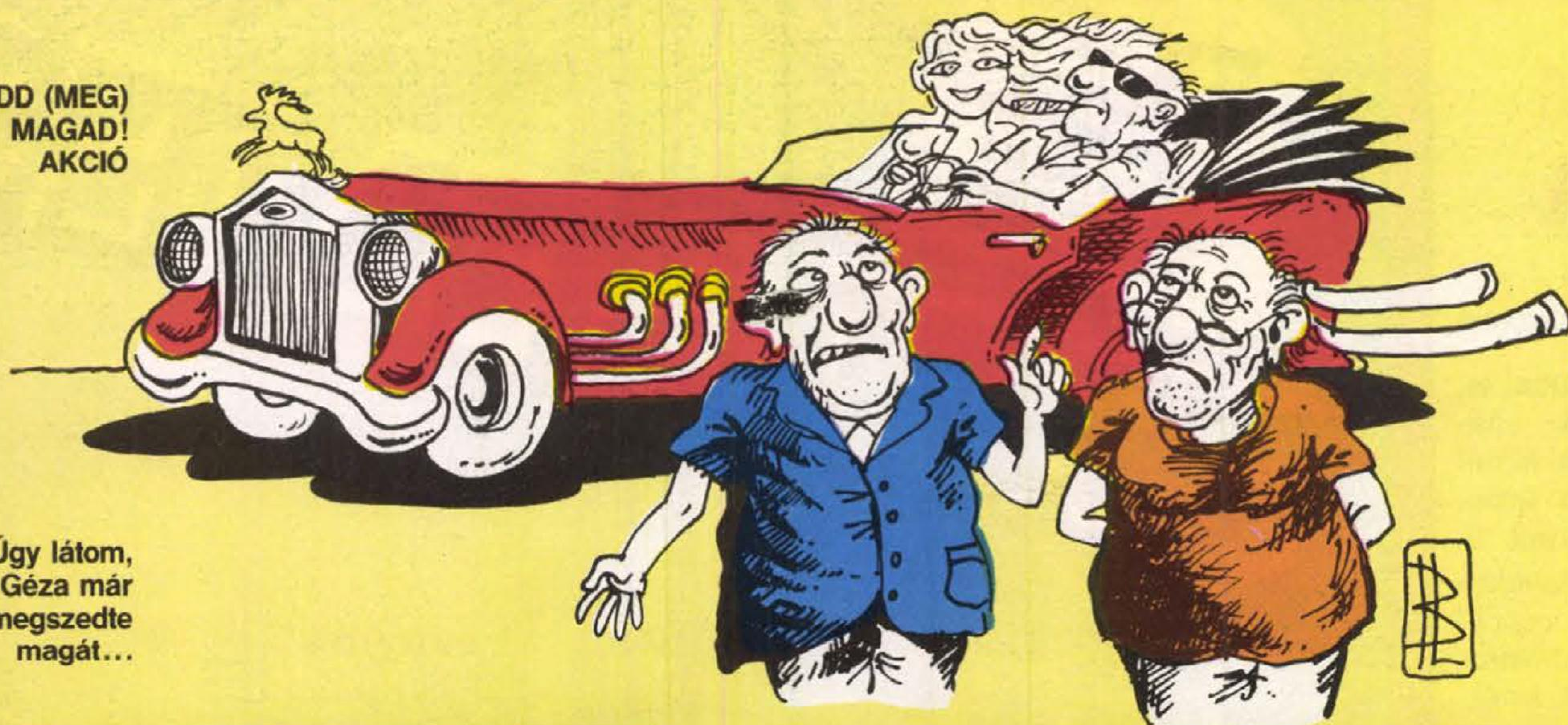
– Ez a sajt ehetetlen! Mondja eladó úr, most jól felbosszantottam? A kénköves pokolba kívánja ezt az utálatos vevőt?

– Szó sincs róla. Csak tessék uraságodnak nyugodtan válogatni. Záróráig állok nagybecsű rendelkezésére.

– Ez fantasztikus! Megmondom őszintén, csak ki akartam próbálni. Ilyen türelmes, udvarias eladóra van szükségem. Dupla fizetéssel, hétfőn reggel kezd a csemegeboltomban...

(GALAMBOS)

SZEDD (MEG) MAGAD! AKCIÓ

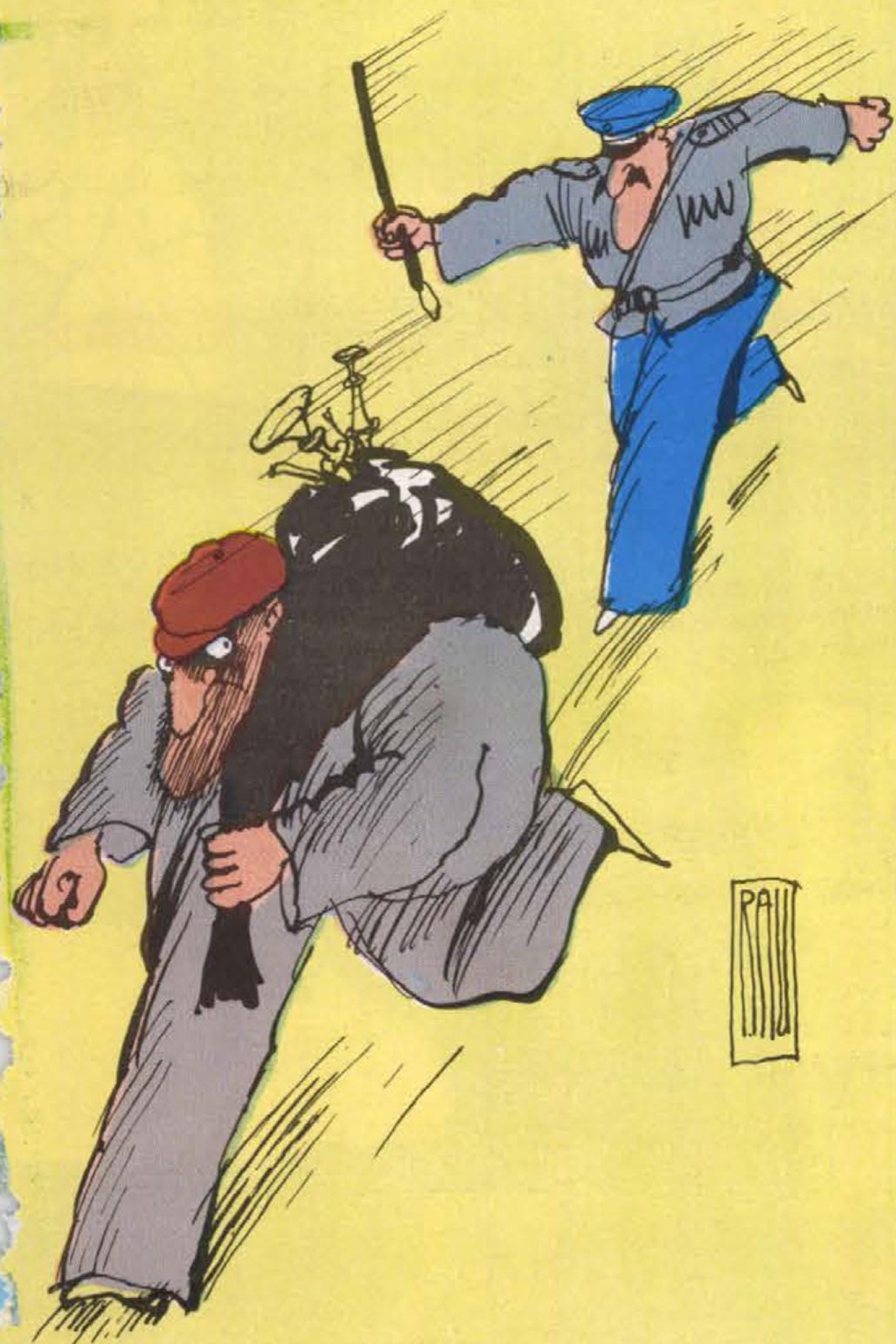

– Úgy látom, Géza már megszedte magát…

– A „Szedd magad!" a gyár mögött a barackosban van…

SZEDD MAGAD! IV.

KISKERTI CSENDÉLET

– Angyalom! Világosan megmondtam, hogy nem megyek le erről a fáról! Sőt, még az is meglehet, hogy itt fent fogok aludni, mint a Tarzan. …Nem, kicsi szívem, nem a Tarzan volt a majom, ha m a te őseid. Az én családom – ha tudni akarod – Ádámtól és Évától eredezik, a te eleidet pedig a Darwin csinálta, amikor evolúciós migrénje volt. …Egyébként elegem volt mára a robotból! …Hogy mondod, cukorfalatom? Hogy egy pofa bagót nem ért az egész napi munkám?! Hogy egyebet sem tettem, csak vakargattam? Kikérem magamnak! …Na és, ha ordítok?! Azt csinálok a kertemben, amit akarok. Oké, te Szent György lándzsájára termett nőszemély, a te kerted is. Persze; közös szerzemény ez is, mint a Gazsiék gruppenszexjén szerzett lumbágónk. Igenis, a te agyrémed volt, hogy elmenjünk hozzájuk, aztán két hétig kenegettem magam az anyádról elnevezett kenőccsel, amíg rendbe jöttem. …Hogy anyádról nem neveztek el semmiféle kenőcsöt? Röhögnöm kell! Nem hallottál még a kígyókenőcsről?!

– Jobb lenne, ha inkább azt a madárijesztő öcsédet hívnád ki a házból, ahelyett, hogy engem szekírozol. …Mi az, hogy alszik? Ez a pofátlanság teteje, nem gondolod? Egész nap gürcöltem, szakadt rólam a víz, s eközben a drágalátos öcséd bent a hűvösben arcátlanul vedelte a sörömet! …Azt gügyögöd csókosszájú violám, hogy már nem iszik? He-he-he! Mit inna, az az elfuserált kocsmabútor, amikor a megmaradtakat mind felhoztam ide? …Mi van? Felébredt a Döncike? Hogy én felkiabáltam?! Ha jól érzékelem, életem, most is te harsogsz az ablak alatt és nem én! …Mit akar a Dönci? Szomjas? Dobjak le neki egy üveggel? Bülbülszavú rózsám, te nem vagy jól összerakva! Én? Sört a Döncinek? Mondd meg neki, hogy egyen uborkát, úgyis most van a szezonja, meg lédús is. Nem tudja, hogy néz ki az uborka? Tartsd már elé a tükrödet, hogy legyen valami összehasonlítási alapja.

– Nem megyek le, és arról meg szó sem lehet, hogy te itt napozzál. Még ha hétágra süt a Nap, akkor sem! Ma egy hete csupán öt percet időztél kint bikiniben, és ezalatt kiszáradt a diófa, elapadt a kerekeskút, és olyan heves csuklási roham tört rá a Kelemen szomszédra, hogy még az unokái tejfogai is kirázódtak! …Miért érdekel, hogy hol az esernyő? Látsz te az égen egyetlen felhőt is? …A Döncire esik? Akkor kotródjon el a fám alól és nem lesz vizes. Időközben ugyanis minden sört megittam.

– Szedjek neked uborkát? Csak nem befőzni akarsz? Arcpakolásnak kell? Aranyvirágom, amennyi neked kell, annyi tíz hektáron ha megterem! Egyébként sértegessél csak nyugodtan. Az vagyok életem: – uborka! …Dinnye? No, azt már nem! Tudod te, ki a dinnye? Aki most mászna le a fáról, amikor azzal a kerítésoszloppal hadonászol!

BODNÁR GYULA

SZEDD MEG MAGAD!

– Én adócsaló voltam!
– Én meg adóellenőr!

SZEDD MAGAD!

A SZABADSÁG FANTOMJA

„Gyere te is művésznek."
(Waszlavik Petőfi Velorex)

Csórtam a címet ezúttal is, persze. Buñueltől. Aki spanyol volt, s úgy tudott filmet csinálni, hogy szobrot érdemelne. Szabadság-szobrot. Illetve a szabadság fantomszobrát.

Péter-Pálkor székesfővárosunk Gellérthegyén ott *kísértett* a SZABADSÁG. Három napig. Mert mifelénk minden csoda pontosan három napig tart. Esetleg négyig, ötig – önkormányzata válogatja.

Hófehér lepel borította a szobrot, tátotta a száját *odalenn* az egyszeri polgár:

– Na ne mondják, hogy az Omótól lett ilyen...

A politikailag érettebbje pedig imígyen:

– Mi a franc került itt négyszázezerbe?!

Azt a fáklyás üresfejű nőcit ott a messzi Nyújorkban meg ette a sárga irígység. Hogy őt még soha senki, pedig hűha, meg nahát! Ugyan, dárling...

A *mi* Felszabadulási Emlékművünk Vorosilov marsall személyes kérésére került oda föl. Került, amibe került.*

Most, szabad akaratunkból, letakartuk picit. Úgy ám, felebarátaim! Mi már bármikor bármit letakarhatunk! Mert van takarónk, és van takargatnivalónk.

Megsúgom, hogy ez az egész hogyishívják itten, ez a demokrácia is csupán csomagolástechnikai kérdés. És akinek ez nem tetszik, arra majd jól ráhúzzuk a vizeslepedőt!

(ALT)

* 40 év + áfa

Szeretettel köszöntjük az új szatírikus melléklapot, a NAP-SZÚRÁST, ámbátor nem gondoltuk volna, hogy napszúrást lehet kapni az árnyékos oldalon is... Sok sikert, Kollégák!

SZELLEMES

Önmagát rabolta ki a tabi benzinkutas
MIÉRT, BÍZTA VOLNA A DOLGOT EGY VADIDEGENRE?

EGY SZELLEMES VÁLASZT KÉREK

NEHÉZ IDŐK

Mikor lesz igazi demokrácia?
AMIKOR AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG IS AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁGHOZ FORDUL...

– Most hogyan burkoljunk?! Az óbesterrel minden rendben van, de a lóról kiderült, hogy orosz kém volt...

– A közértben meg úgy
valamit csomagoltatni

– Úristen, mama!
„Az anyós lelke" cím

– Újabb lélekszobor, művészkém?
– Nem, az anyósra rászakadt a mennyezeti drapéria

CSOMA

OLDALUNK

A GELLÉRTHEGYEN…

Mit jelképez a felleplezett szobor?
AZT, HOGY A MAGYAR SZABADSÁG BUROKBAN SZÜLETETT…

– Tehát, ahogy megbeszéltük, srácok: holnap ilyenkor, ugyanitt, a KU-KLUX-KLAN-emlékműnél

…ell könyörögni, ha be akarok

…látom, Béla megalkotta …űvét!

…LÓMŰVÉSZ

CSOMAGOLÓSDI

IV. RAMSZESZ

– Látod, szívem, ilyen szigorúan becsomagolva büntették az ókori Egyiptom volt pártvezéreit!…

SZILÁNKOK

SZENVEDÉLY

– Gyűjtöm a pénzeket. Gyűjteményem legféltettebb kincse egy múlt heti ezer forintos.

*

BÜSZKESÉG

– Engem még férfi nem látott meztelenül. Kivéve persze azokat a pornó lapokat.

*

ÖRÖK VITÁZÓ

– …És nem értek egyet majd a felszólalóval…

*

ÖRÖKSÉG

– Szegény apám után csak egy kiló füstöltszalonna maradt. Most azt is perlik a rokonok.

*

SIRATÓ BESZÉD

– Szegény barátunk még élhetett volna, de a múlt szombaton bekövetkezett a tragédia: megnősült.

*

ELLENŐRZÉS

– Jövő hét csütörtökön délután negyed háromkor váratlanul ellenőrzést tartunk az üzletükben. Legyenek nagyon meglepve.

*

EMBERI ÖNZÉS

– Néhány darab csontért nagy adag szeretetet várunk a kutyánktól.

*

ELMÉLET

– Nektek miért nincs gyereketek?

– A férjem csupán elméleti szakember.

GALAMBOS SZILVESZTER

Hatósági tarifát szeretnének a taxisok

MÉG MINDIG JOBB, MINTHA EGY ÚJABB BLOKÁDON TÖRNÉK A FEJÜKET

FEKETE OLDAL

KÉT SÖTÉT

SZÍNÉSZSIRATÓ

– Kész vagyok, meghaltam – zokogta Szederjei Géza, a neves színművész, aki már több ezer vastapsot kapott úgynevezett mélymagyar darabokban a nagyérdeműtől.

– Azelőtt én voltam a sztár, a színpad királya. Istenem, amikor a Téli kabócákban Elza fülébe súgtam a híres zárómondatot: „Drágám, én festettem kékre a macskát", a közönség tombolt. Ötször hívtak ki a függöny elé, és kétszer az irodába, mert politikailag kényes volt a nagymonológom... Hát igen. Nagy szerepek, nagy botrányok.

– Most bezzeg csupán statisztának vagyok jó. A Hegedülj inkább, Xénia második felvonásában van egy nyúlfarknyi szövegem, mikor behozom a tálcát és azt mondom: „Grófnő, az ásványvíz megfagyott."

– Mellőznek. Nem tudom miért, de már nem is érdekel. Elég volt! Feladom. Szervusz, világ! Holnap elvállalok egy főszerepet a Szomszédokban...

PANG

Ön unatkozik, ne is tagadja...

De most ez természetes. Itt a nyár, s ezzel együtt a kulturális uborkaszezon, amikor salátákkal, zöldségekkel és limonádéval próbálnak traktálni bennünket. Vegytiszta vegetáriánus vegetálás.

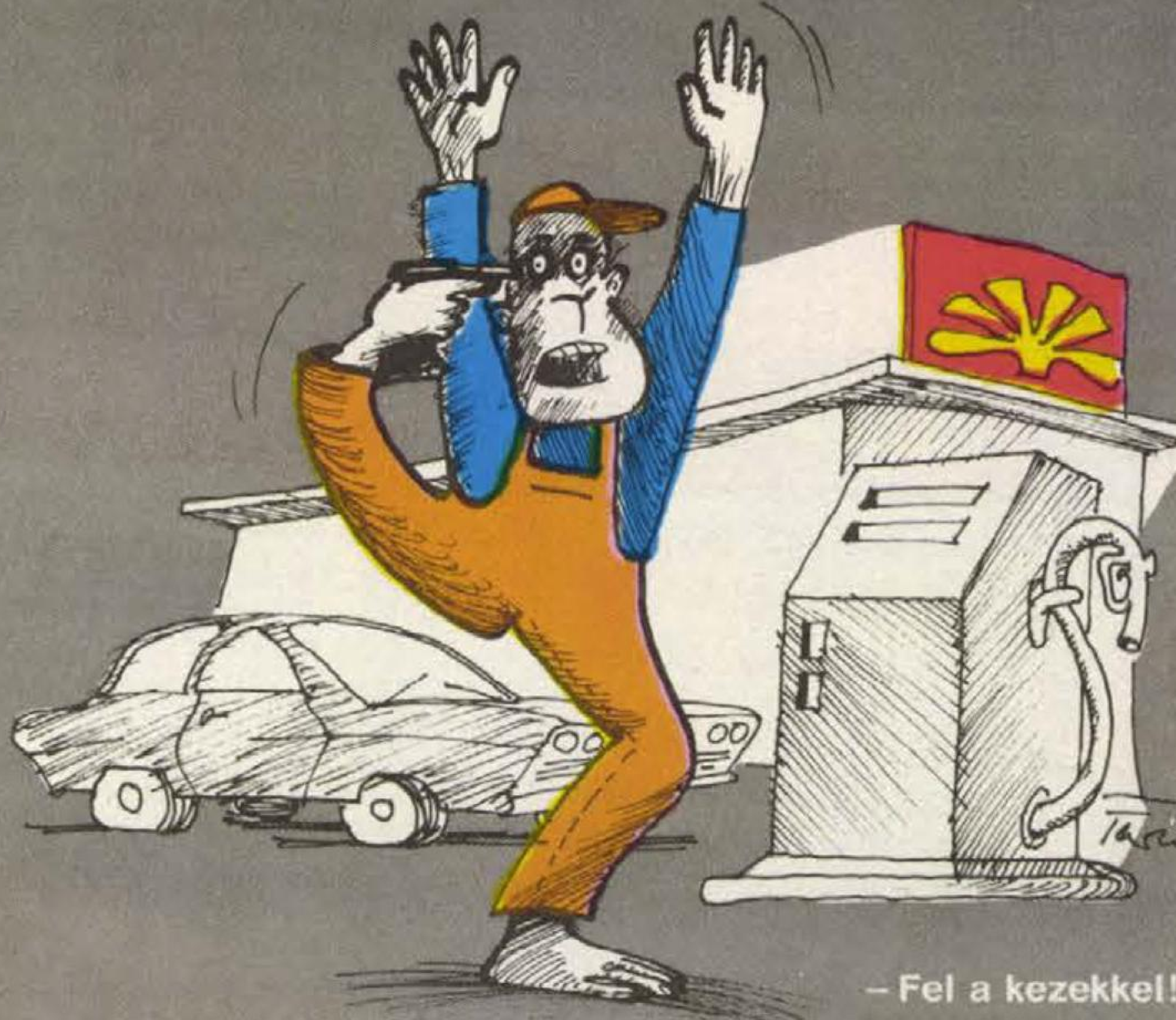
Ha Ön most emiatt való elkeseredésében pisztolyt akar szorítani a halántékához, kérem, ne tegye! Higgye el, fölösleges. A fegyver is csak azt mondaná, hogy:

PANG!

SZŰCS JÓZSEF

– Merem állítani uraim, hogy ez egy bombajó helyszín

– Fel a kezekkel!

– Én mondom, neked, bombasiker lesz ez az Expo!

– És minden ezredik látogató kap egy hatástalanított souvenírt

TERMÉSZET-GYÓGYI

– Pedig, hidd el, itt írja: „FŰBEN, FÁBAN ORVOSSÁG!”

UKRÁN CSONTKOVÁCS

– Higgye el, asszonyom, ha hazamegy, a férje nem ismer magára...

– Az önkormányzat csak akkor ad szociális segélyt, ha Sipek bácsi vállalja, hogy kihúzza a következő választásokig

– Ne tessék aggódni. A Mester oklevéllel végezte a művelődési házban szervezett csontkovács tanfolyamot!...

– És, ha nem bírja a biokosztot, kap egy biotemetést

Szexuális felmérés

Ezt a történetet nálam jóval fiatalabb kollégám, bizonyos Joszke mesélte.

Nos, az egyik este meglátogatta Bizonyosékat, becsöngetés útján egy javakorabeli, ám vadidegen gentleman, aki azt állította, hogy doktor Fingersteinnek hívják. Vaskos paksamétát szedett elő degeszre tömött aktatáskájából és elnézést kért a zavarásért, valamint egy pohár vizet.

A vendég előadta, hogy az Országos Szexuálstatisztikai Központ munkatársa és felmérést készít a fiatal párok szexuális problémáiról.

– Mi ugyan fiatal házasok vagyunk – mondta Joszke, angolszász beütésű hitvesére, Daisyre sandítva –, de szerencsére nincsenek szexuális problémáink!

– Én elhiszem, hogy Ön azt hiszi, hogy nincsenek – jegyezte meg szelíden a statisztikus –, azonban a szakember feladata megállapítani, hogy valóban így áll-e a helyzet?! – S azzal már rendezgette is a kérdőíveket.

– Ha megengedik, először fölteszek önöknek néhány rutinkérdést: Hányszor szoktak egy héten házaséletet élni?

– Négyszer, négy és félszer... – vallotta be szemlesütve Daisy.

– Az attól függ – magyarázta Joszke –, hogy mennyit kell túlóráznom a hivatalban.

– És van az asszonykának valami extra kívánsága?

– Igen, hogy zuhanyozzak le előtte... – árulta el Joszke az intim családi titkot.

A szexológus ceruzája villámsebesen szántotta a papírt, s csak időnként pillantott fel sokdioptriás szemüvege mögül. Kifaggatta a fiatalokat, hogy hányszor csalták meg egymást és kivel, mi a véleményük a csoportszexről és hogyan védekeznek az AIDS ellen, ha egyáltalán védekeznek. Majd, ahogy ez már ilyenkor szokás, rátért a különféle elferdülésekre: Szerelmes volt-e Joszke a bajuszos postásba, meg hogy Daisy kiskorában mivel játszadozott ott, ahová a királynő is gyalog jár!?...

A fiatalok illemtudóan válaszoltak a szaftosabbnál szaftosabb kérdésekre és a naív Joszke csak akkor fogott gyanút, amikor a jövevény mindenáron aktfelvételt akart készíteni a feleségéről, mondván, hogy így hitelesebb a felvett anyag.

– Csak a formalitás kedvéért, kedves Fingerstein úr, de megnyugtatna, ha láthatnám a személyi igazolványát, hogy ön csakugyan az-e akinek kiadja magát. Tudja, manapság annyi szélhámos csönget be a lakásokba különféle ürüggyel.

– Fölösleges találgatnia, uram – oszlatta el a vendég a házigazda kétségeit. – Én ugyanis valóban szélhámos vagyok! De ne féljen, nem apróbb használati tárgyakat akarok eltulajdonítani egy óvatlan pillanatban, hanem csupán némi illúziót, tovatűnt ifjúságom kósza emlékeit, ha szabad magam költőien kifejezni. Én már, tetszenek tudni, „visszafelé jövök a vásárból”. Sőt az sincs kizárva, hogy „kapuzárás után vagyok”, mint mondani szokták. Az egyetlen passzióm, hogy olykor-olykor eldiskurálok szimpatikus fiatalokkal a szerelmi életükről. Hát olyan nagy bűn ez?! Megröviditek vele valakit?

– Tűnjön el, vén kéjenc, amíg szépen beszélek!! – mondta erélyesen Joszke, aki majd szétpukkadt a méregtől.

Doktor Fingerstein villámgyorsan szedte a sátorfáját, valamint az aktatáskáját és kiiszkolt az ajtón.

Daisy sajnálkozva nézett utána:

– Igazán kár, hogy csak egy közönséges szélhámos volt. Hiszen olyan jól elbeszélgettünk. Te pedig, Joszke, udvariasabb is lehetnél az öregekkel! Miért, mit gondolsz, te sohasem fogsz megöregedni?!...

DALMÁTH FERENC

ÓZONLYUK

– Apád már minden trükköt kihasznál, hogy eltűnjön...

KARINTHY FRIGYES

Az újságíró és a munkanélküliek

– Tehát keddre behozza – mondta a szerkesztő. – Lehet egy kolumna és fél hasáb. Majd meglátjuk, mit tud. Ha jobb lesz, mint a „Hírlap" cikke, pénzt is láthat.

A fiatal újságíró lefelé menet címeken törte a fejét. „Munkanélküliek Budapesten", ez száraz, nem hangulatos. „A nyomor hadserege", na, na. A „Nincstelenek", egy kicsit nagyon modern.

Jó, hisz a cím várhat. De hogyan kezdjünk hozzá a riporthoz?

Hogy őszinték legyünk, a fiatal újságíró még soha életében nem látott munkanélkülit. Azaz, lehet, hogy látott, csak nem vette észre. A kávéházban ült egész délután, de annyit homályosan sejtett, hogy itt nem azokról a munkanélküliekről van szó, akikkel találkozik. Olvasta a lapokban, hogy Pesten ennyi meg ennyi ezer ember vesztette el biztos foglalkozását, ezekkel kellene érintkezésbe lépnie, valamelyiket kikérdezni, bepillantani életébe, színes szavakkal és tarka színekkel lefesteni a kétségbeesés és tehetetlenség sötét éjszakáját. Másfél hasáb lehetne maga a beszélgetés, fél hasáb a sötét kétségbeesés leírása, aztán egy hasáb adat...

A külváros felé ballagott tépelődve. A Thököly út végén elfogytak az emeletes házak, rossz kunyhók következtek, piszkos kapuk és udvarok. Zavartan állt meg, hogy most mihez fogjon. Az utca közepén állt egy rendőr, már arra gondolt, hogy odamegy, és megkérdezi, kérem merre jutok itt a legközelebbi munkanélkülihez – aztán mégis szégyellte magát.

Öt óra felé kiért a mezőkre, ahol semmi sem volt már – éhes lett, visszafordult. Mihez fogjon? Végre elszánta magát, bement az egyik házba. Az udvarra ajtók nyíltak, konyhákban nők mosogattak és súroltak, maszatos gyerekek verekedtek. Az újságíró megállt a kapu alatt és félénken benézett.

– Mi tetszik? – szólt szigorúan a házmester.

– Semmi – hebegte zavartan az újságíró. – A lakók jegyzékét nézem. Nem lakik itt bizonyos Ergerberger?

– Itt nem lakik senki.

Az újságíró zavartan köszönt, s kiment az utcára. Már hat óra volt, korgott a gyomra, és a cikkből még semmi sem volt meg. Tanácstalanul nézett körül. Az utca üres volt, a másik oldalon egy tagbaszakadt munkás külsejű férfi ment lassan, rongyos ruhában, elgondolkodva.

– Ez az – dobbant meg az újságíró szíve –, ez munkanélküli. Délután hat óra, nincs a gyárban. Ezt kellene megszólítani.

Átment a másik oldalra. Köhögött. A munkás lassan ment előre, látszólag nem vette észre. Az újságíró hozzácsatlakozott, néhány lépésnyire, oldalvást kísérni kezdte. Többször köszörülte a torkát, már ki is nyitotta a száját – végén mégsem merte megszólítani. „Bocsánat, kedves barátom" – mondotta magában. – „Kedves barátom, mondja csak," – „Nézze, azért szólítom meg, mert látom, hogy szomorú" – nem jó. És különben is, ha megkérdezem, hogy nincs-e munkája, azt hiszi, hogy alkalmazni akarom, mire megtudja, hogy nem, mire megharagszik. Nem jó.

A munkás egy mellékutcába fordult, majd végigment a Százház utcán. Az újságíró utána. Vágyódva páslogott feléje, de nem mert szólni. Egy utcakereszteződésnél egyszerre megállt a munkás. Az újságíró is megállt. A munkás megfordult, ránézett, aztán kacéran elmosolyodott. Az újságírónak hevesen dobogni kezdett a szíve.

– Na – mondta a munkás kacéran –, hát mit fél?

– Bocsánatot kérek – dadogta az újságíró, kínosan vigyorogva.

– Na, jól van, Pubi, ne féljen – mondta a munkás –, jöjjön közelebb.

Az újságíró boldogan közeledett. A munkás megveregette a vállát.

– Látom, nem mer megszólítani – mondta jóakarattal. Aztán szünet után: – Hát mekkora kell?

– Mekkora... izé...

– Mekkora cikk kell, úgy értem. Hány hasáb?

– Három és fél... – rebegte az újságíró szemlesütve.

– Színes kopffal?

– Színes kopffal.

A munkás gondolkodott.

– Hogy megy sora? – kérdezte.

– Köszönöm, jól... – rebegte az újságíró.

– Nem úgy értem. Mennyit fizetnek soronként maguknál?

– Négy fillért.

– Nem bánom. Hármat kap belőle, mihelyt megjelent a cikk. Titkáromhoz, Vereshez továbbítandó az összeg.

– Azaz, hogy... – dadogta az újságíró.

– Mi azaz, hogy? Talán nem bízik bennem? A Pető nagyságos úrnak is én dolgoztam, aki a „Hírlap"-nál írt munkanélküliekről, meg a Weisz nagyságos úrnak. Na, de nincs annyi időm, üljön le és írja.

Az újságíró boldogan leült a kövezet szélére, s jegyzőkönyvet szedett elő. A munkás szivarra gyújtott és percnyi gondolkodási idő után diktálni kezdte:

– Három hónapja, hogy elűztek a gyárból, uram, és azóta kilenc gyermekemmel és szegény, tüdőbajos feleségemmel...

(1913)

PEDAGÓGIA

– Hányszor mondjam, hogy ne adj házimunkát a gyereknek, így soha az életben nem fogja megszokni a munkanélküliséget

– Maga megbolondult! Csak nem adom ennyiért ezt a három kiváló erdélyi építőmestert!

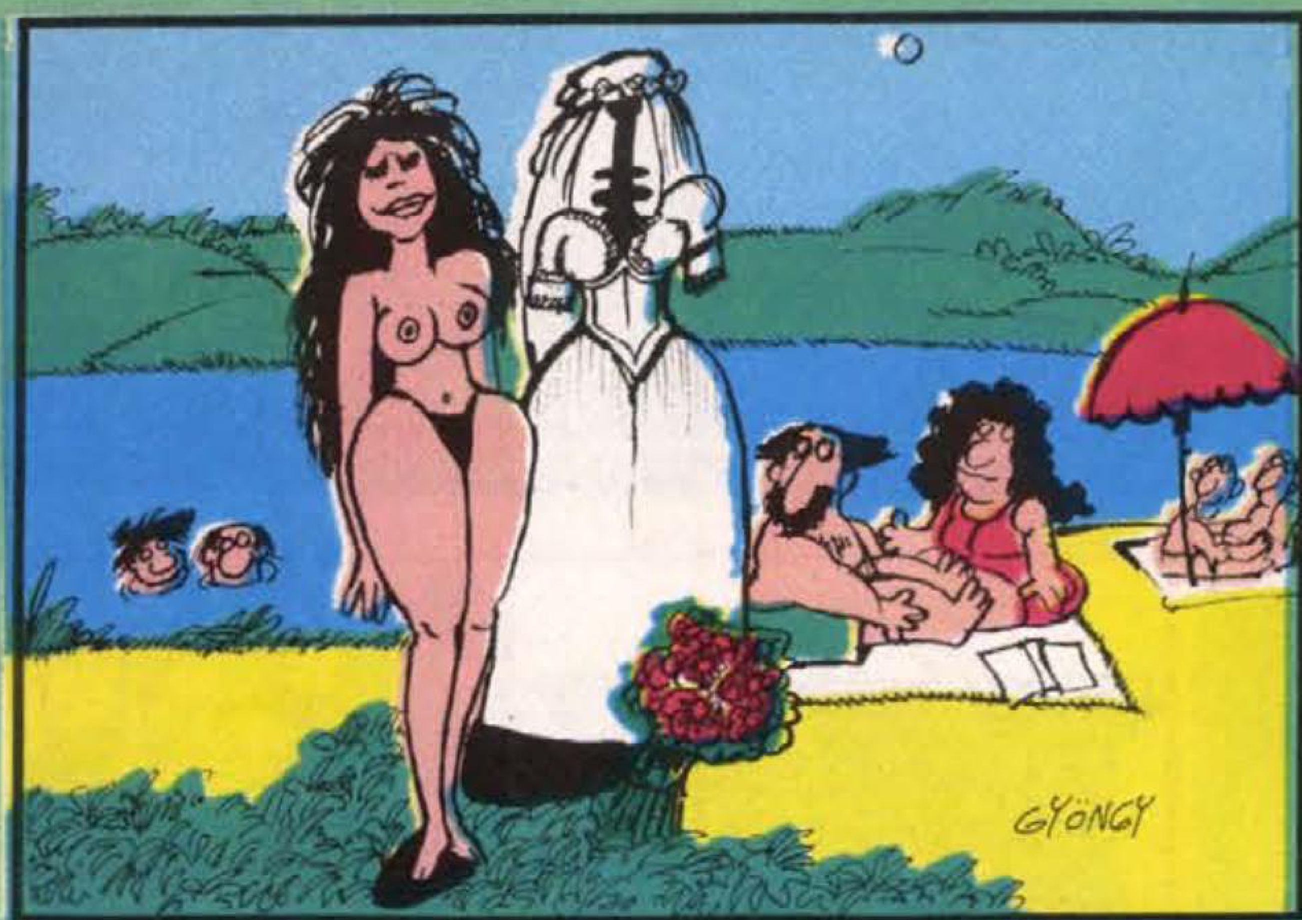
KULCSOS GYEREKEK

– Srácok, az apám munkanélküli-segélyen van itthon. Amíg tart a vakáció, beszállhat ő is a bandába?...

GENERÁCIÓK

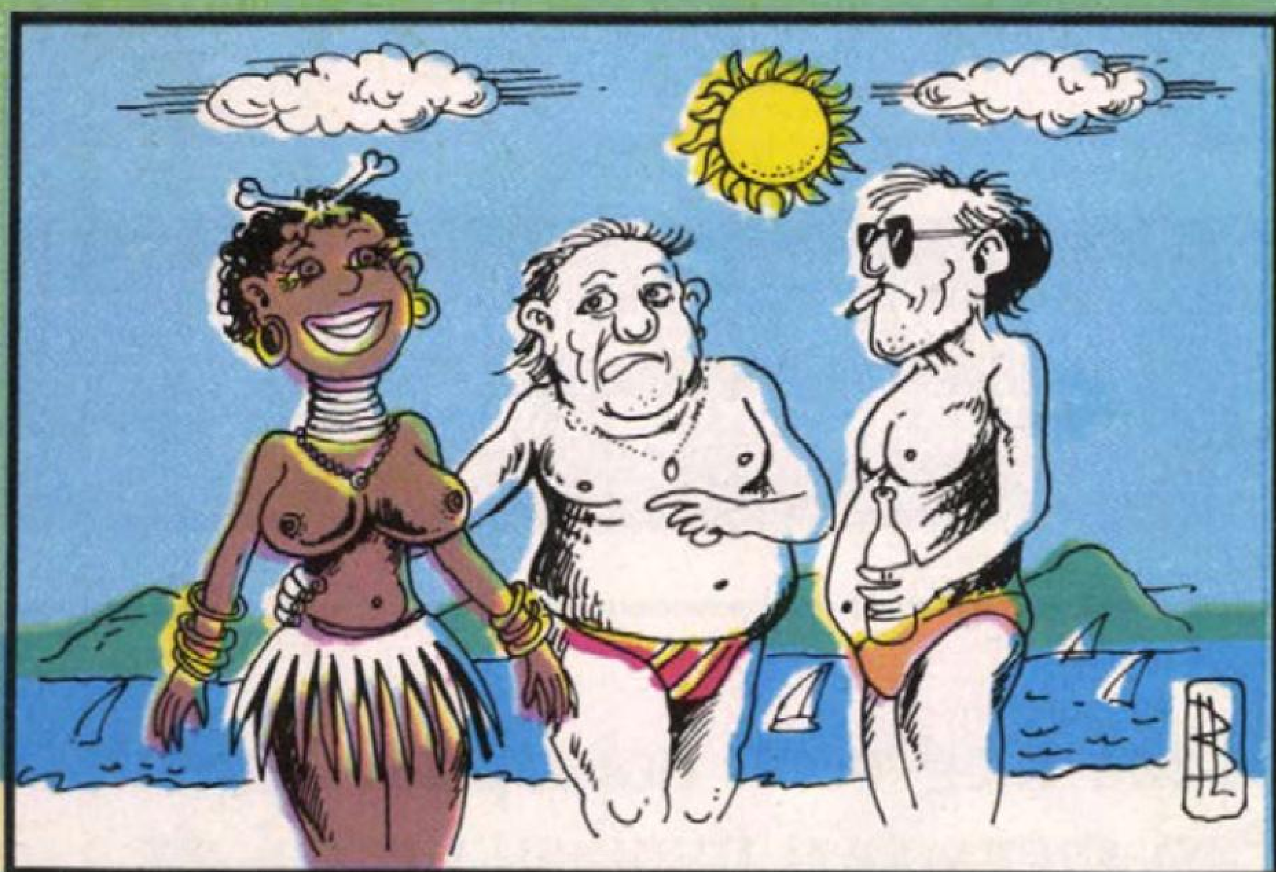
– Nem túlzottan direkt ez az idei ajánlat a lányunktól?

FORRÓ ÉJSZAKÁK

– Na, ez a harapásnyom nem fogható rá a szúnyogokra!

PIKÁNS OLDAL

– Dehogyis afrikai barátnő, csak Ilonka kicsit túlzásba vitte a napozást!

A LUDAS MATYI SZERELMI HOROSZKÓPJA (július 15-től 21-ig)

(azoknak, akik még gyakorolják)

Kos: Anyagilag szerencsés hete lesz. Viszonylag sok pénzt keres, de az egészet a családjára költi. A szerelemben még mindig visszaveti valami, de ha nagyon rámenős, vasárnap beüthet egy kis vidámság...

Bika: Jobb a kedve! A család is felengedett, csak parányi feszültség maradt, de ezt is meg lehet oldani egy kis humorral. Vegyen erőt magán a hét végén, jól fog esni az otthoni szerelem.

Ikrek: Még tart a munkaláz, de már nagyon aktuális egy kis nyaralás. A sok szaladgálástól testileg és szellemileg is elfáradt. Lesz annyi pénze, hogy ezt a pihenést megoldja. A szerelem a héten nagyon jól sikerül.

Rák: Teljesen kiborítják a munkájával kapcsolatos vélt vagy valós bonyodalmak. Túlságosan foglalkozik ezzel. Ennyit nem ér meg. Bárki véleménye idegessé teszi. A családdal rendben van minden, ezért inkább velük foglalkozzon...

Oroszlán: Valahogy mindentől elment a kedve. Még a társa is borongós. Olyan a kedvük, mint a napi politika. Azért nem olyan sivár az élet. Például az anyagiakkal sincs sok baj, és még a szerelem is kedvező.

Szűz: Még mindig jó a helyzete és a kedve is, bár a munkájában adódhatnak zavarok, ám nem veszi a szívére. A szerelmet kellemessé tudja tenni hétfőn és kedden. De nem muszáj ezekhez a napokhoz ragaszkodnia...

Mérleg: A szerelemben, mintha rendbe jött volna minden, mégis úgy érzi: így nem jó. Azért ez nem csapda! Lehet, hogy csak utolsó fellángolás? A munkahelyén még mindig duzzog a főnöke. Nem kellene többet foglalkozni a munkájával?

Skorpió: Nem érzi jól magát a munkahelyén. Az esze nem tud alkalmazkodni ehhez, pedig viszonylag szerencsés, és a család támogatását is élvezi. Ez előbb-utóbb rendbe jön és újra a régi lesz. Vasárnap még a szerelem is jobb...

Nyilas: Készülődnek a nyaralásra, természetesen a szokásos bonyodalmakkal. Most fog a legjobban hiányozni a munkája. (Legalábbis így érzi, de ez nem biztos.) A pénz előteremtése sem volt egyszerű. Most a szerelem is csak módjával kínálkozik.

Bak: Az anyagi gondok még mindig borzolják az idegeit és álmatlan éjszakákat okoznak. A családtól is csak szemrehányásokat kap, pedig igazán nem érdemli meg. Másnak sem megy jobban. Legalább szerelmi téren vannak sikerei.

Vízöntő: Aránylag jó pénzügyi viszonyok, de még mindig zavaros légkör a családban. Egy baráttal anyagi problémák adódnak, melyek pár nap alatt lecsendesednek, csak egy kis tüske marad meg. Pihennie kell.

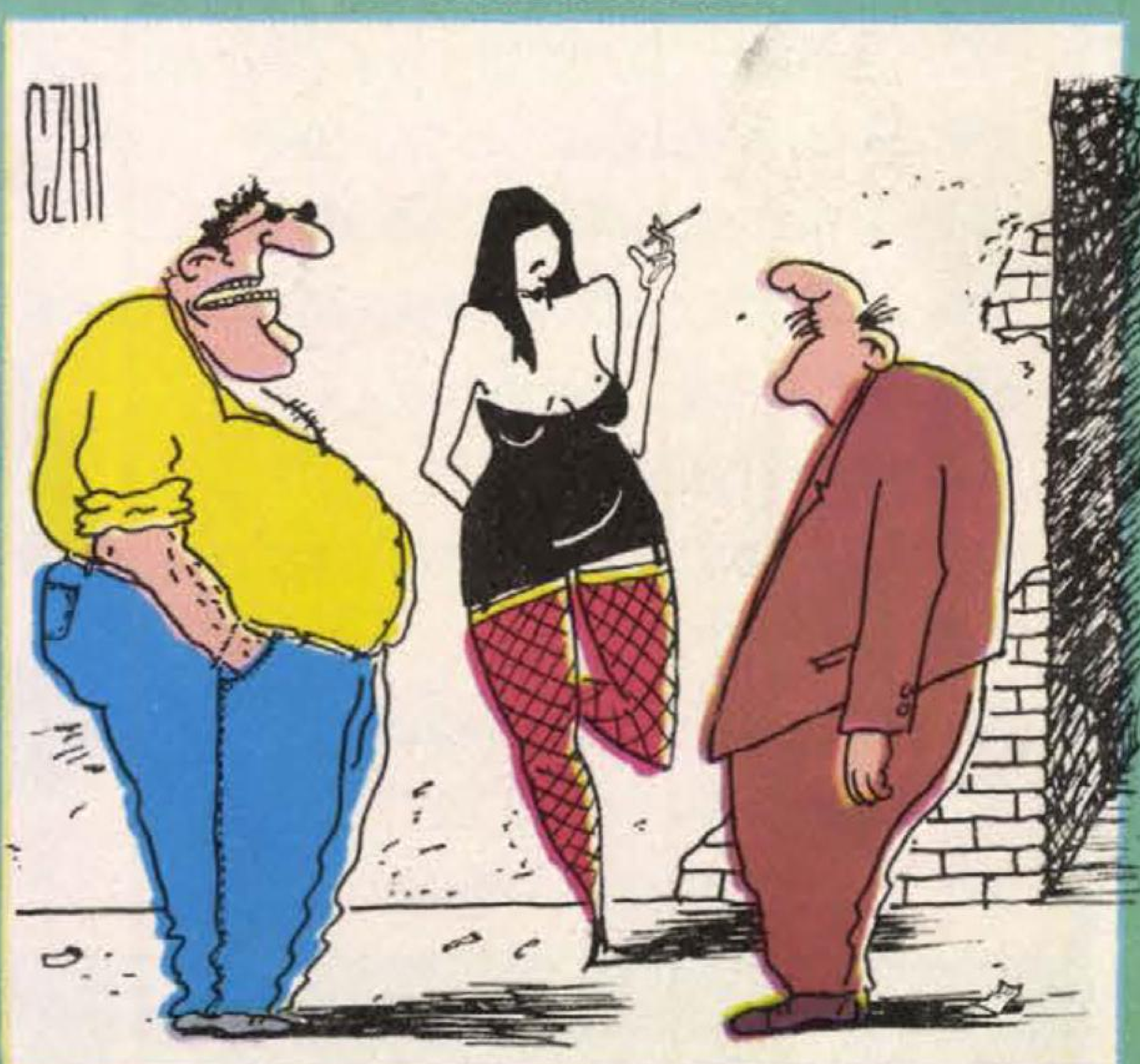
Halak: Munkahelyén áskálódásokra és furkálásokra számíthat. A főnökével a jó kapcsolata is megromlott. A feszült légkör csak a munkahelyére vonatkozik, mert a család és a szerelem még mindig boldog és szép...

– HELLÁSZ –

AZ IDEGEN SZÉP!

LEÁNYKERESKEDÉS

– Értse már meg, fater, hogy nálunk pedig a romlott áru a jó áru!

Mágneskártyás bűnözők 32 milliót szedtek ki az OTP-automatákból

HA AZ AUTOMATÁK LEÁLLNAK KÁRTYÁZNI VADIDEGENEKKEL, AKKOR MEG IS ÉRDEMLIK

Bosszankodunk, tehát vagyunk

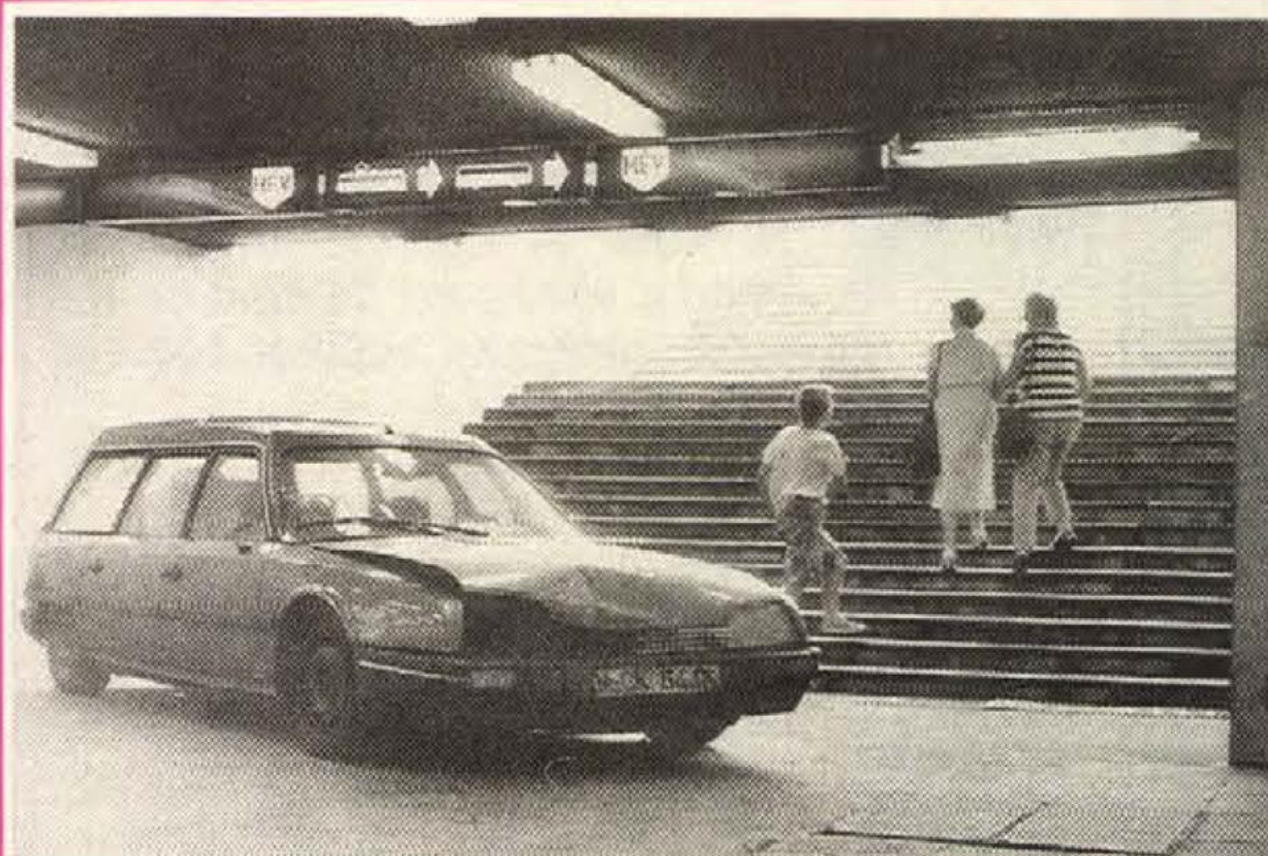
Bolhapiac

Keresnek: nagyméretű női ruhaneműt, női cipőt, 38-39-es számban, ágyneműt, plédet, faliszőnyeget, a német Pardon című lap példányait, a Pesti Izé, a Szabad Száj, a Borsszem Jankó bekötött, illetve egyes példányait.

Kínálnak: női és férfi ruhaneműt, téli és nyári gyermekholmit, összecsukható járókát, háztartási varrógépet, lemezjátszót, nagyméretű Madonna képet, arany kerettel, szenes vasalót, dróthálós szódás szifont, szépirodalmi és egyéb könyveket, emeletes ágyat, autócsomagtartót, Verhovina vázat, keréksárvédőt, mintás üléshuzat-garnitúrát, hűtőtakarót, spirituszfőzőt, 48-as női ruhát, kabátot, 38-as női cipőket, tv-szekrényt, bárszekrényt, ágyat tartozékkal, Videoton fekete-fehér televíziót, Music Centert (RH 953 típusú), 8 mm-es filmvetítőt (Canon S 400-as típusú), Az Aranymosó első két számát, ásványokat.

Cserélnek: lemezjátszót és 125-ös Danubia blokkot, camping, vagy szobakerékpárért.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után hétfőn, csütörtökön és pénteken 9–12 óra között, a 118-8411-es telefonszámon a 94-es melléken, vagy levélben a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

Heti kérdésünk: hogy került az autó a Boráros téri aluljáróba?
(Apostol Pál fotója).

Turkál

Másnap, szombaton délelőtt 9 órakor tudományos ülésszak kezdődik Bihar megye és Várad történelméről a református püspökség Antonescu utcai székházában. Délután öt órakor ugyancsak emlékülést tartanak a Nagyvárad-Újvárosi teplomban Várad, a királyok városa és Várad, a fejedelmek városa

Adjuk meg a templomnak, ami a templomé.
(A Kőrösvidéki Extrából ollózta: Zima Rozália, Békéscsaba)

Leleplezik a vállakozó bűnbandákat

Ezek a bűnbandák már a betűket is lopják?
(A Népszabadságban találta F. L., Budapest).

Fasang Árpád az az estorili főtitkári találkozóról

Az UNESCO alkalmazkodik

Névelőkből túltermelésünk van.
(A Magyar Hírlapból ollózta: F. L., Budapest).

A parlamenti ülak utolsó hetében

Új állandó bizottságok születnek

Tessék mondani, minek az utolsó hetében?
(A Magyar Nemzetben találta F. L., Budapest).

Ismét lovasrendőrök cirkálnak a fővárosban
ÍGY MÉGISCSAK KÖNNYEBB A MENEKÜLÉS...

LUDAS MATYI

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes: DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ (DLUHO)

Szerkesztő: WALTER BÉLA (W. B.)

Művészeti szerkesztő: RAU TIBOR (RAU)

Főmunkatárs: BODNÁR GYULA (b. gy.)

Tervezőszerkesztők: DUKAY BARNA SZTANKANINECZ ISTVÁN

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó: HORTI JÓZSEF vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta.

Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlapelőfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 112-8860) 215-96162

Előfizetési díj negyedévre 246 Ft, fél évre 492 Ft, egy évre 984 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,

92.2308/29-66-22

rotációs eljárással

Felelős vezető: GRASSELLY ISTVÁN vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

VAN KAPÁS

A horgász háta mögött megszólal egy kibic:

– Na, van kapás? Van kapás?

– Igen – morogja a horgász. – Éppen az előbb fogtam egyet, és bedobtam a folyóba.

– Miért, méreten aluli volt?

– Ugyan! Akkora volt, mint maga. ... (folytatás a számozott sorokban).

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb 1992. július 21-ig, a következő címre: 1977 Bp. Ludas Matyi.

A helyes megfejtést beküldők között 3 × 300 Ft-ot sorsolunk ki.

Meghatározások (a rácsban): SVÉD POP-CSAPAT VOLT; ÉSZ, ÉRTELEM; FELVIGYÁZÓ; RAÚT; FUTVA MENTI AZ IRHÁJÁT; (2); TÜNDÉRKIRÁLY; EBLAK KÖZEPE!; SZILAJ (FORD.); APRÓ, KICSI; UGANDA FŐVÁROSA; GERINC PÁROS B.; TETŐFEDŐ LAP; EGYEN!; VÁRPALOTA RÉSZE; ... DEL MONACO (TENOR VOLT); RÉTI ... (HAL); BPESTI FÜRDŐ; ...-SZLOVÁKIA (HAZÁNK EGYIK SZOMSZÉDJA); (1); HA ATTIKAI: SZELLEMESSÉG; TITKON FIGYELI; GYORSAN BESZÉLŐ; MAG ... ALATT (ADY VERSE); TENGERI ÁROK; ÁLLATCSAPAT; BARANYAI KÖZSÉG; POLI-...-KLORID; ...ZENE ALBERTIVEL EGYESÜLT; MARÓ FOLYADÉK; ... VÉRTANÚK; ... VENTURA; MORZEHANG; IRÓ V. (SÁNDOR); MEGHITT; ... SOMMER (SZÍN.NŐ); ROBESPIERRE SZÜLŐVÁROSA; TEGNAP UTÁN; KICSINYÍTŐ; FÜR ... (SZÍN.NŐ); ANTIK ÉRA; KÉN, SZILÍCIUM; ... HORIZONTE; PESTI KERÜLET; FINOM BEJGLI; NŐI NÉV; NAGYON MEGRÁZÓ; RENDSZERESEN ELVÉGZENDŐ; A PÓ MELLÉKFOLYÓJA; ...-ART; ELŐTAG (ÚJ-); FLÖRT; EGY, NÉMETÜL; BAJÁN NÉPE V.; "BÖLCS" BIZÁNCI CSÁSZÁR VOLT; MÁSIK VAGONBA PAKOL; A KRÓM ÉS A JÓD VEGYJELE; RÉGIES FEJFEDŐK; VITORLÁS HAJÓ; ITTRIUM; "IRAT" A LEVÉL VÉGÉN; KEZÉRE ÜTŐ; BAJT ELŐIDÉZ; FRANCIA FIZIKUS V (JEAN-BAPTISTE); SINE ANNO (RÖV.); KAPTÁR; KÖZL. JÁRMŰ; MŰALKOTÁS; TORNASZER; RÉSZBEN KIZÁRT!; ... MOBIL; ERDÉLYI ÍRÓ V. (KÁROLY); OLASZ KARNEVÁLI HANGSZ.; POLCRA HELYEZÉ; TILTÁS SZAVA; ... MORRICONE; ÉV ELEJE!; ILYEN A TENGERVÍZ; EXA-; NAGYSZÜLŐK KEDVENCE; A; EGYES ?; ?

A 26. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:

„Ő nem fogott semmit, én meg három hatalmas pontyot."

300-300 Ft-ot nyertek:

Szalay Sándor, 1037 Budapest, Királylaki u. 43.
Hajdú Sándorné, 4181 Nádudvar, Petőfi u. 2.
Fodor Éva, 5900 Orosháza, Szent István u. 10/A

A nyereményeket postán küldjük el.

KEDVES OLVASÓ!

A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek Önnek. Arról, hogy kéziratot nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket – ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak – visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni bennünket sem vet fel a pénz.

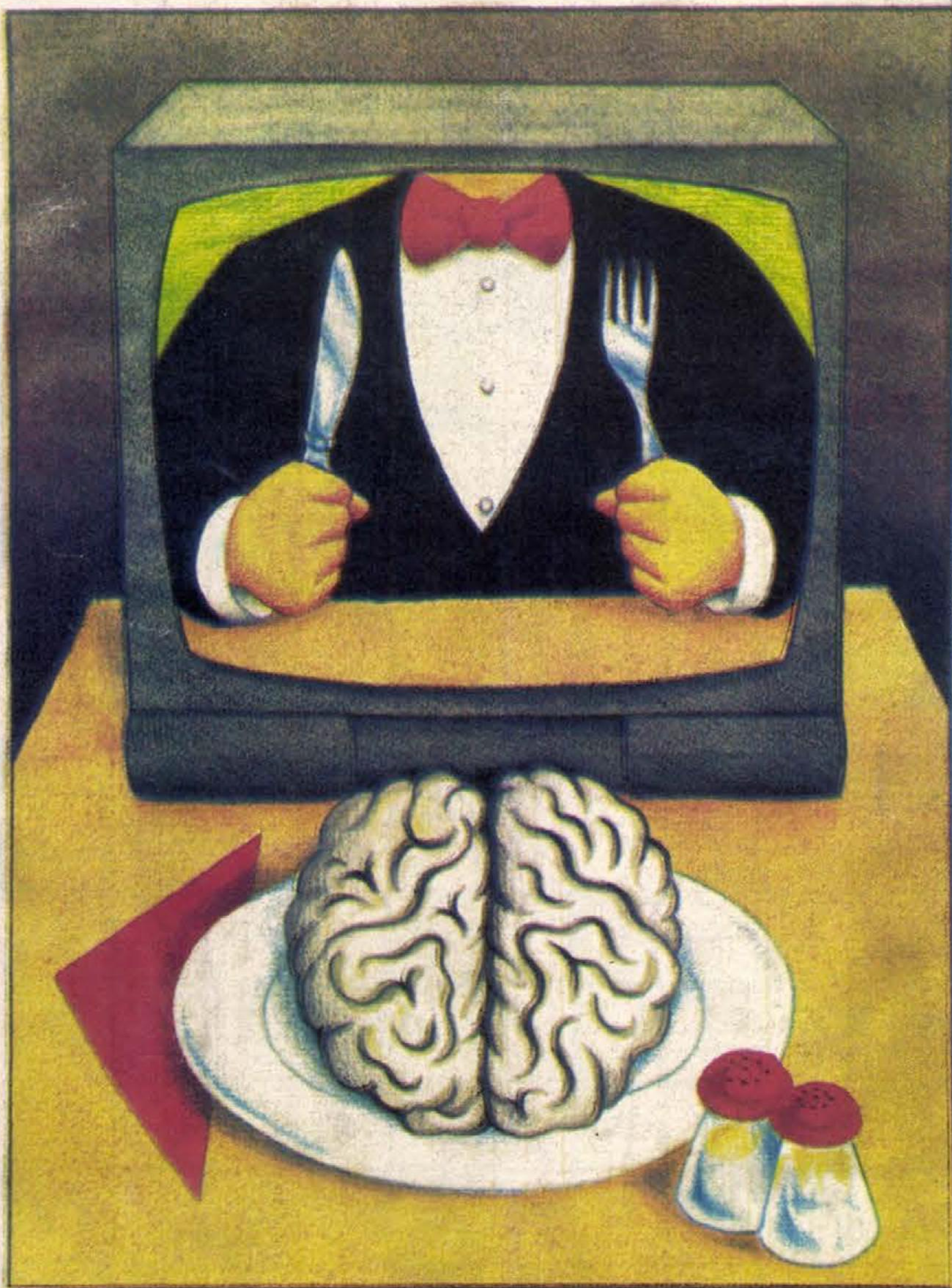
A szerkesztőség

KÖZLEMÉNY

A LUDAS MATYI SZERKESZTŐSÉGE MEGNYUGTATJA AZ AGGÓDÓ ELLENZÉKET, HOGY A KERESZT-REJTVÉNY KÖZLÉSE NEM JELENTI A KERESZTÉNY KURZUS BEVEZETÉSÉT.

NEMES ZOLTÁN RAJZAI

A TV ÉS A SZÜRKEÁLLOMÁNY

NEMES ZOLTÁN RAJZA

ORPHEUS az alvilági

